

ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΣΑΚ ΣΤΗΝ ΠΥΛΗ ΤΟΥ ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ

Δε θα μπορεί για πολύ καιρό ακόμα η συνδικαλιστική γραφειοκρατία που στρωγγοδοκάζεται στην ΓΣΕΕ και στα Ε.Κ. να κοροϊδεύουν την εργατική τάξη. Αυτό ήταν το μήνυμα που έστειλε η εργατιά στους εργατοπατέρες που αποφάσισαν να κάνουν άλλη μια ψευτοαπεργία, έξω από συμφέροντα και στόχους των εργατών, στις 15 του Δεκέμβρη. Κα αυτό φάνηκε από το ότι σημαντικά τμήματα των εργαζόμενων γύρισαν την πλάτη σ' αυτή την ψευτοαπεργία. Και αυτό γιατί οι εργαζόμενοι άρχισαν, σιγά στην αρχή, να καταλαβαίνουν τον χαρακτήρα αυτών των «απεργιών», ώστε να γίνει έμπραχτα αμφισβήτηση αργότερα η άρνηση συμμετοχής τους σ' αυτές τις απάτες.

Μπροστά στο ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα έμπαινε ένα καθήκον. Η να σφραγίσει πίσω από την γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ και των Ε.Κ. η να σηκώσει την δική του ανεξάρτητη ταξική σημαία, να καταγγείλει τις ψευτοαπεργίες, να προπαγανδίζει και να καλέσει τους εργάτες σε πραγματικές απεργίες ενάντια στην πολιτική της πείνας. Αυτό δηλ. που από καιρό τώρα είναι στη συνείδηση και που θέλει ο εργαζόμενος λαός.

Η οργάνωσή μας παρά τις μικρές της δυνάμεις σήκωσε αυτή την σημαία, πιστεύοντας ότι έτσι εκφράζει τις διαθέσεις των εργαζόμενων και ξεκίνησε μια καμπάνια - καταγγελίας της ψευτοαπεργίας με προκηρύξεις στα εργοστάσια και χαρτοπακέτα στους κεντρικούς δρόμους της Αθήνας και του Πειραιά καλώντας τα σωματεία να μην συμμετέχουν στην ψευτοαπεργία και

προκηρύξη του ΕΡΓΑΣ έλεγε ότι «Ωστόσο ο ΕΡΓΑΣ δεν καλεί τους εργάτες να μην παρθεύουν στο Δ.Σ. ΜΟΝΟ για χάρη της ενότητας των εργατών της Ζώνης».

Αυτή την αναγκαιότητα αυτής της προκηρύξης του ΕΡΓΑΣ καθόρισε το γεγονός ότι ενώ η προκήρυξη της ΟΑΚΚΕ έλεγε «...Κανένα σωματείο δεν πρέπει να πάρει μέρος σ' αυτή. Κάθε συνειδητός εργάτης να προπαγανδίζει αυτή τη θέση στο σωματείο του. Και να υποταχτεί στην απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του όποιου και να είναι...», δεν πρόβλεπε την περίπτωση που τα σωματεία καλούσαν στην ψευτο-απεργία με απόφαση μόνο την Δ.Σ.Σ' αυτό το σημείο τοποθετήθηκε ο ΕΡΓΑΣ, όπως αναφέραμε πιο πάνω.

Όμως ο σοσιαλφασισμός ήταν αποφασισμένος να χτυπήσει πάση θυσία με πρόσημα δόξας «απεργο-σπαστισμό». Την ώρα λοιπόν που μοιράσαμε τις προκηρύξεις στους εργάτες ήρθε μια ομάδα της ΕΣΑΚ και με επικεφαλής τα μέλη της διοίκησης του συνδικάτου Καραγιαννάκη, Νταουντάκη Σερβετά και τον Πουρνάκη, μέλος του Συνδικάτου, άρχισαν να χτυπάνε με γραβιές και κλωτσιές τους συντρόφους μας σχίζοντας και ριχνοντας κάτω τις προκηρύξεις μας.

ΟΙ ΤΡΑΜΠΟΥΚΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΚΕ

Το πρωί της 14 Δεκέμβρη συντροφοί της ΟΑΚΚΕ μοιράζονταν την κομματική προκήρυξη στην κεντρική πύλη της ζώνης. Ο ΕΡΓΑΣ μοιράζει μια ιδιαίτερη δική του προκήρυξη όπου παρότι καταγγέλει την ψευτοαπεργία της 15 Δεκέμβρη ταυτόχρονα καλεί τους εργάτες της ζώνης να παρθεύουν στην απόφαση του Δ.Σ. Κι αυτό παρότι η διοίκηση του συνδικάτου δεν έκανε καμιά Γ.Σ., που πρότεινε ο ΕΡΓΑΣ, ώστε να αποφασίσουν οι εργάτες της ζώνης αν θέλουν να συμμετέχουν ή όχι. Συγκεκριμένα η

να ξεκινήσουν παράλληλα πραγματικό απεργιακό αγώνα για το ψωμί. Έτσι μοιράσαμε προκηρύξεις σε πολλά εργοστάσια και βιομηχανικούς χώρους στις ΕΑΒ, ΠΥΡΚΑΑ, Ναυπηγεία Σκαμαμακά, ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ, Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη κ.τ.λ.

Μπορέσαμε έτσι να διαπιστώσουμε για μια ακόμη φορά ότι οι εργάτες είναι αγανακτισμένοι με τις απάτες που μαγειρεύει σε βάρος του ψωμιού τους κάθε τόσο η γραφειοκρατία, αλλά και διατεθειμένοι να υπερασπιστούν το δικό και το ψωμί τους μέσα από πραγματικές απεργίες. Για αυτό το λόγο ακριβώς είχε ευνοϊκή απήχηση η προκήρυξη και η καμπάνια της οργάνωσής μας.

Αυτό ήταν που δεν άρεσε στους γραφειοκράτες, ιδιαίτερα στο σοσιαλφασισμό. Δεν θέλουν δηλαδή η αγανάκτηση των εργατών να γίνει υλική δύναμη που θα χτυπήσει κατακέφαλα την γραφειοκρατία και την πολιτική της άρχουσας τάξης. Και αποφάσισαν να χτυπήσουν. Να χτυπήσουν το συνειδητό πολιτικό τμήμα της εργατικής τάξης που βήθε προποδία να εκφράσει την δύναμη και την θέληση της εργατιάς. Να χτυπήσουν την ΟΑΚΚΕ. Γι' αυτό τον αντιδραστικό στόχο διάλεξαν την ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη όπου οι σύντροφοί μας του ΕΡΓΑΣ έχουν αναπτύξει εδώ και χρόνια μια σπουδαία δουλειά και γερούς δεσμούς με την εργατιά της ζώνης. Τον ρόλο αυτό τον ανέλαβε πρωτοπόρα το ψευτοΚΚΕ και η ΕΣΑΚ.

που παρακολούθησαν τα επεισόδια χωρίς να έχουν προλάβει να καταλάβουν τι συμβαίνει, να δουν από μόνοι τους ποιοι είναι αυτοί οι άνθρωποι που λέγονται διοίκηση του συνδικάτου. Μάλιστα ήταν τέτοια η πολιτική στάση μας που συγκρατήσαμε συνάδελφους επιτρόπους του ΕΡΓΑΣ που ήρθαν να μας υπερασπιστούν από την κλιμάκωση της συγκρούσεως, ενώ ταυτόχρονα υποτάξαμε σ' αυτό τον σκοπό το παραπέρα μοίρασμα των προκηρύξεων.

Υστερα από αυτούς τους τραμπουκισμούς κρίναμε ότι έπρεπε να απαντήσουμε πολιτικά στο σοσιαλφασισμό και αποφασισμένοι να δώσουμε τη μάχη στο επίπεδο της καταγγελίας της φασιστικής απαγόρευσης και της υπεράσπισης της δημοκρατίας στο ζήτημα της διάδοσης και ανοιχτής αντιπαράθεσης των ιδεών και των απόψεων.

Ταυτόχρονα καταγγείλαμε τους τραμπουκισμούς με νέα προκήρυξη του ΕΡΓΑΣ με τίτλο «ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΡΓΑΣ» όπου την μοιράσαμε σε όλη την ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη. Εκεί πετύχαμε μια σπουδαία υποστήριξη από τους εργάτες της ζώνης. Στο σύνολό τους αυτοί εκφράσαν την αγανάκτησή τους για τον τραμπουκισμό αλλά το πιο σημαντικό ήταν όταν έμπραχτα ορισμένοι από αυτούς μας υποστήριξαν μοιράζοντας τη δεύτερη προκήρυξή μας, αποφασισμένοι να κόψουν τα χέρια των τραμπούκων σε τυχόν δεύτερη επίθεσή τους. Η συσπείρωση αυτή και η καταγγελία μας, μας χάρισε μια μεγάλη νίκη. Οι σοσιαλφασιστές όλες τις μέρες που μοιράσαμε την προκήρυξη είχαν κυριολεκτικά χαθεί από την ζώνη. Ήταν τόσο η

αποσύνθεσή τους που δεν τόλμησαν να αγγίξουν τις αφίσσες μας που έμειναν ανέπαφες για πάνω από μια βδομάδα. Όλη αυτή η καμπάνια - καταγγελία μας τους εμπόδισε να προχωρήσουν και σε καταστασιακές ποινές ενάντια στους συντρόφους του ΕΡΓΑΣ. Έτσι στο τελευταίο Δ.Σ. του συνδικάτου, παρότι είχε προηγηθεί άλλο Δ.Σ. όπου α) δεν κάλεσαν τον ο. Γουρνά και β) του απαγγείλαν πραξικοπηματικό χαρακτηρισμό χωρίς απολογία, όπως προβλέπει το καταστατικό, αυτοί δεν προχώρησαν σε καταστασιακές ποινές αλλά και αρνήθηκαν μέσα σ' αυτό ότι γροθοκόπησαν τον ΕΡΓΑΣ.

Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣ

Αυτό και μόνο το γεγονός έδειξε όλη την γνημία και την αδυναμία του σοσιαλφασισμού. Αυτός κατέρρευσε κάτω από τη δύναμη της πολιτικής ανταπάντησής που έδωσε η ΟΑΚΚΕ και ο ΕΡΓΑΣ, αλλά και από την αγανάκτηση των εργατών. Αποδείχτηκε ότι ο σοσιαλφασισμός, όπως κάθε φασισμός, σόος τρομερός και αν φαντάζει στη μορφή είναι στην ουσία πολύ αδύναμος, ακριβώς γιατί είναι αντίθετος στο δικό και την αλήθεια. Η πέτρα που σκώσαν οι σοσιαλφασιστές εναντίον μας, έπεσε στα πόδια τους.

Κι πράχτορες της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού, όπως έλεγε ο Λένιν τους ρεφορμιστές και λοιπούς γραφειοκράτες, μέσα στο εργατικό κίνημα γρήγορα θα γίνουν ουρά του για να ξεβραστούν και να πεταχτούν στα σκουπίδια. Εκεί δηλαδή που πραγματικά ανήκουν.

Το κόμμα αυτό χτυπώντας τον ΕΡΓΑΣ και την ΟΑΚΚΕ είχε δύο στόχους. Πρώτο να εφαρμόσει τρομοκρατία μέσα στη ζώνη εναντία σε οποιαδήποτε φωνή διαμαρτυρίας των εργατών που θα έβγαζε σημάρα και στο μέλλον να εκφραστεί την αντίθεση του στην αντιεργατική πολιτική που ακολουθεί αυτό το κόμμα στη ζώνη και δεύτερο να πεταχτεί με ψεύτικα προσχήματα τον ΕΡΓΑΣ έξω από το συνδικάτο μετάλλου ώστε να είναι ελεύθερο χωρίς αντιστάσεις να ασκήσει αυτή την πολιτική του. Σε μια περίοδο που το κόμμα αυτό μέσα στη ζώνη ολο και περισσότερο βρίσκεται σε αδυναμία.

Εκρίνε λοιπόν ότι έπρεπε ο ΕΡΓΑΣ να χτυπηθεί υλικά δηλ. να εφαρμόσει πάνω του την αντιναστασιακή βία που τόσα χρόνια το κόμμα αυτό έχει εξασφαλίσει πάνω στους πολιτικούς και συνδικαλιστικούς του αντιπάλους. Και χτυπήσε με τους τραμπούκους του.

Το πρωί της 14 Δεκέμβρη συντροφοί της ΟΑΚΚΕ μοιράζονταν την κομματική προκήρυξη στην κεντρική πύλη της ζώνης. Ο ΕΡΓΑΣ μοιράζει μια ιδιαίτερη δική του προκήρυξη όπου παρότι καταγγέλει την ψευτοαπεργία της 15 Δεκέμβρη ταυτόχρονα καλεί τους εργάτες της ζώνης να παρθεύουν στην απόφαση του Δ.Σ. Κι αυτό παρότι η διοίκηση του συνδικάτου δεν έκανε καμιά Γ.Σ., που πρότεινε ο ΕΡΓΑΣ, ώστε να αποφασίσουν οι εργάτες της ζώνης αν θέλουν να συμμετέχουν ή όχι. Συγκεκριμένα η

δουλειά και με επιμονή και αποφασιστικότητα συνέχισε να απαιτεί τον λόγο.

Η τέτοια στάση μας έδωσε την ευκαιρία να εκδηλωθούν όλες οι αντιθέσεις ενάντια στον σοσιαλφασισμό. Ο Πρόεδρος του Σωματείου των Ηλεκτρολόγων πλάτων (ΣΣΕΚ), διαχώρισε ανοιχτά τη στάση του καταγγέλοντας μάλιστα τον Καραγιαννάκη πως αντονακυρηχτική πρόεδρος της συνέλευσης και απαιτησέ να μιλήσει ο ΕΡΓΑΣ.

Ο Καραγιαννάκης αρνιόταν με επιμονή και παρά τη θέληση ακόμα και των λίγων συναδέλφων που είχαν μείνει στην αιθούσα, παρά τη θέληση ακόμα και της βάσης της ΕΣΑΚ που με ανοιχτές τοποθετήσεις απαιτούσαν να μιλήσει ο ΕΡΓΑΣ, διάλεξε να συνέλυσεν, αποδείχνοντας για μια ακόμα φορά τον πανικό τους και την απομόνωση τους και απ' αυτή ακόμα τη βάση τους.

Η συνέλευση αυτή, την επόμενη μέρα της τραμπουκικής επίθεσης έδειξε πως ήδη ο σοσιαλφασισμός βρισκόταν σε απομόνωση και πως υπήρχαν οι δυνάμεις για την ολοκληρωτική του συντριβή.

Και πραγματι σ' όλη τη διάρκεια της πάλης μας αυτό επιβεβαιώθηκε.

Οι εργάτες της ζώνης στήριξαν τον ΕΡΓΑΣ στο σπείσιμο της τρομοκρατίας. Ο σοσιαλφασισμός απέτυχε πως ο ΕΡΓΑΣ δε θα ξανα-

μοιράσει προκήρυξη στο Πέραμα. Έπρεπε λοιπόν με κάθε τρόπο να γίνει ένα μαζικό μοίρασμα που βάσταξε την τρομοκρατία και θα έδειχνε έμπραχτα στους εργάτες την αδυναμία του σοσιαλφασισμού.

Ο ΕΡΓΑΣ μίλησε γιατί σ' μια σειρά από συνάδελφους και τους ζήτησε να ενισχύσουν το μοίρασμα της προκήρυξης που καταγγέλλει στον κόσμο τον σοσιαλφασισμό. Πράγματι η προκήρυξη με τίτλο ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΡΓΑΣ μοιράστηκε μαζικά από μεγάλα συνεργεία, χωρίς να τολμήσει κανείς να πει ούτε μια λέξη.

Οι εργάτες καταγγείλιαν τους τραμπουκισμούς και έκοψαν τα χέρια του σοσιαλφασισμού.

Παράλληλα όμως με αυτό το κίνημα καταγγελίας καθημερινά μέσα στη ζώνη, ο ΕΡΓΑΣ προχώρησε στην πιο πλατιά και έξω από τη ζώνη καταγγελία των τραμπουκισμών.

Την επόμενη μέρα της επίθεσης κυκλοφόρησε ένα υπόμνημα πάνω στα γεγονότα και στις απόψεις μας, το οποίο δόθηκε σε μια σειρά από σωματεία, συνδικαλιστές, συνδικαλιστικές παρατάξεις στη διοίκηση του ΕΚΠ, στην διοίκηση της ΠΟΕΜ και στον ραδιοφωνικό σταθμό του Δήμου Πειραιά.

Παράλληλα κυκλοφόρησε ένα κείμενο καταγγελίας των τραμπού-

κισμών, που υπογράφηαν επώνυμοι συνδικαλιστές, ανάμεσα τους μέλη των Δ.Σ. του Σκαμαμακά, της ΝΑΥΣΙ, της Ένωσης Μετάλλου Σαλαμίνας, της Διοίκησης της ΠΟΕΜ και άλλου.

Ταυτόχρονα δόθηκε ανακοίνωση τύπου από την ΟΑΚΚΕ η οποία δημοσιεύτηκε στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΤΥΠΙΑ.

Το πιο σημαντικό όμως σ' αυτό το μέτωπο της καταγγελίας, ήταν η πάλη που δώσαμε στην ολομέλεια της διοίκησης της ΠΟΕΜ. Σ' αυτή την Ολομέλεια, ο ΕΡΓΑΣ κατάθεσε το υπόμνημα και παρά το ότι δεν συμμετέχει σ' αυτήν ζήτησε να τοποθετηθεί πάνω στα γεγονότα, που έπρεπε να αποτελέσουν θέμα της ημερησίας διάταξης. Παρά την άρνηση της ΕΣΑΚ, που έχει την προεδρία στην ΠΟΕΜ με τον Γαλανό-παλιό μέλος της ΠΕΣΠ και σημερινό πρόδοτη του κινήματος- το ζήτημα μπήκε στην ημερησία διάταξη και ο ΕΡΓΑΣ με τον σ. Δ. Γουρνά μπόρεσε να αναφερθεί διεξοδικά πάνω στα γεγονότα.

Η ίδια η συζήτηση ήταν ένα μεγάλο χτύπημα για τον σοσιαλφασισμό. Χαρακτηριστική ήταν η στάση του Καραγιαννάκη που έβγαζε στο σημείο να βγάλει απ' έξω την ουρά του λέγοντας πως αυτός δεν χτύπησε! Τελικά η ΕΣΑΚ γλύτωσε.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

ΑΠΟΤΥΧΙΑ Η ΤΡΙΗΜΕΡΗ ΨΕΥΤΟΑΠΕΡΓΙΑ

ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ Η ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟ-ΚΚΕ ΣΤΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

Μ' αφορμή τον ερχομό του νέου χρόνου είναι χρήσιμο ν' αφιερώσουμε λίγες γραμμές στην τελευταία «κινητοποίηση» των καθηγητών για το 1987. Επρόκειτο για μια τριήμερη «απεργία» στις 15 - 16 - 17 - του Δεκέμβρη.

Προτού καταπιστούμε άμεσα μ' αυτή την ίδια, θα πάρουμε μια πρώτη γεύση για τον χαρακτήρα της αν κάνουμε μια μικρή αναδρομή στα γεγονότα που προηγήθηκαν. Η «κινητοποίηση» αυτή υποτίθεται ότι αποτελούσε κλιμάκωση της 24ωρης της 25ης του Νοέμβρη και της 48ωρης της 8 - 9 του Δεκέμβρη. Έπρεπε, λοιπόν να συγκληθούν ξανά γενικές συνελεύσεις των τοπικών ΕΛΜΕ ν' αποφασίσουν για την παραπέρα πορεία. Πράγματι, τα περισσότερα Δ.Σ. των ΕΛΜΕ συγκάλεσαν Γ.Σ. μέσα στην «απεργία». Κι εδώ είναι που μπαίνει το πρώτο ερωτηματικό: μέσα στη διάρκεια μιας απεργίας συγκαλείς Γ.Σ. όταν έχεις εξασφαλισμένο ένα συντριπτικό ποσοστό συμμετοχής των συναδέλφων σ' αυτήν, κι όχι το αντίθετο. Για παράδειγμα στην Ζ' ΕΛΜΕ Αθήνας ήταν ήδη γνωστό στα μέλη του Δ.Σ. ότι η συμμετοχή στην 48ωρη έφτανε με βία το 60%. Παρ' όλα αυτά, συγκαλέσαν τη συνέλευση για τις 9.30 το πρωί, αποκλείοντας de facto μια μεγάλη μερίδα συναδέλφων και προδικάζοντας έτσι, όπως άλλωστε το αναγνώριζαν κι οι ίδιοι, την έλλειψη απαρτίας και, επομένως τη ματαιώση των γενικών συνελεύσεων. Κι αυτό συνέβηκε στις περισσότερες ΕΛΜΕ των μεγάλων αστικών κέντρων. Ή δεν έγιναν καθόλου Γ.Σ. ή, όπου έγιναν, η συμμετοχή των συναδέλφων σ' αυτές ίσα που έφτανε το 1/5 των εγγεγραμμένων μελών.

Παρά το γεγονός αυτό, οι ρεβιζιονιστές του Φωκάρη, θέλοντας με νύχια και με δόντια να πετύχει η δική τους «απεργία», έβγαζαν αγωνιστικές κορώνες και «αγωνιστικό κλίμα» της απεργίας, κατακερμαίλιαν τους «απεργοσπαστές» και έφταναν να προτείνουν καθαρά φασιστικούς τρόπους επιβολής της άποψής τους: 1) Όποιος θέλει να πάρει μέρος στη γενική συνέλευση, πρέπει υποχρεωτικά να απεργήσει, έτσι κι αν δεν το θέλει. 2) Όποιος δεν πάρει μέρος στη (νέα) απεργία, να πηγαίνει μια ομάδα περιφρούρησης μέσα στην τάξη που κάνει αυτός μάθημα και να τον ξεπροστιάσει μπροστά στους μαθητές του... και άλλα τέτοια. Και το περιεργό δεν είναι μ' αυτούς, είναι γνωστό για τη φασιστική συμπεριφορά τους. Το τουλάχιστον φαινομενικά, περίεργο είναι με τους «αγωνιστές» της κινήσης «Δ. Γληνός», που υπερβιμάζαν την «αγωνιστική» προτεινόμενη 3ήμερη, αυτοί που μέχρι πέρσι χτυπούσαν με λύσσα τη λογική που οι ίδιοι τώρα υποστηρίζουν. Βασιλικότεροι του βασιλέως, λοιπόν οι πρώην «Εσωτερικοί» και νυν «συμπαρατάξιακοι». Αποκοντά, βέβαια, και η φράζια τους, η ομάδα των «Αναγεννησιακών», που πότε εμφανίζεται με το μανδύα του «Γληνού» και πότε φοράει την «επαναστατική» φόρμα της «Αριστερής Πρωτοβουλίας». Εμείς σ' όλους αυτούς θα προτείναμε κάτι: Αφού συμφωνούν με τις βασικές θέσεις και τη γραμμή του ψευτοΚΚΕ στους καθηγητές (μ' εξαίρεση την «αναβάθμιση»), γιατί δεν προσχωρούν στο κόμμα τους, για να το επαναφέρουν στο ίδιο δρόμο; Έτσι κι αλλιώς στην πράξη κάνουν ενότητα στη δράση, συμμετέχουν στις συγκεντρώσεις τους, έτσι με δικά τους ενισχυόμενα πανό. Ίσως έτσι να παει πιο μπροστά η υπόθεση της ΚΚΕζέδικης «δημοκρατικής κυβέρνησης του λαού».

Μ' όλα αυτά, πάντως, οι ρεβιζιονιστές κι οι συνοδοιπόροι τους κατόφεραν τα εξής καταληκτικά κι αντιφατικά πράγματα: 1) να βάλουν στο περιθώριο την πλειοψηφία των καθηγητών. 2) Οι αποφάσεις να εκφράζουν και να ληφθούν από μια μικρή μειοψηφία. 3) Η μεγάλη πλειοψηφία να τους γυρίσει την πλάτη και να το εκφράσει αυτό είτε με αποχή από την 3ήμερη είτε με «καταναγκαστική» (λόγω ψυχολογικής πίεσης) συμμετοχή στην 3ήμερη, απ' αποχή από τις οποίες άλλες «αγωνιστικές εκδηλώσεις» (όπως η άμαχη πορεία της 15ης Δεκέμβρη) και φανερά εκδήλωση διασπαστικής για την ορθότητα του βασικού αιτήματος και τις μορφές διεκδίκησης. 4) Να πείσουν, μερικά όμως, εξ αιτίας του χαμηλού ποσοστού απεργιών. 5) Το χειρότερο που πέτυχαν είναι να ριξουν ακόμη πιο

βαθιά τον κόσμο στην απογοήτευση, στη σύγχυση και στον αποπροσανατολισμό. Αυτό όμως εμπεριέχει παράλληλα κι ένα στοιχείο αγωνιστικό γι' αυτούς: δύσκολα μπορούν να ελέγξουν τις ιδέες πια τις διαθέσεις της μάζας: όλο και πιο πολύ απομονώνονται και σε λίγο θα κάνουν τις «απεργίες» τους αυτοί και τα μέλη τους μόνο. Αργά - αργά έρχεται η συνειδητοποίηση του γεγονότος ότι αυτοί δεν παλεύουν για την προώθηση των αιτημάτων των εργαζόμενων, αλλά τους χρησιμοποιούν σα μοχλό πίεσης και σκαλοπάτι για να γαϊτωθούν στην εξουσία, μαζί, βέβαια, με την «αριστερά» του ΠΑΣΟΚ.

Εμείς, στη συνέλευση της Β' ΕΛΜΕ Δυτικής Αττικής και στη συγκέντρωση (δεν είχε απαρτία) της Ζ' ΕΛΜΕ Αθήνας καταγγείλαμε τις απεργοσπαστικές «απεργίες» και προτείναμε έναν καλά προετοιμασμένο παρτεταμένο απεργιακό αγώνα από τις 20 του Γενάρη με κύριο αίτημα την αύξηση του μισθού του Ιβου Μ.Κ. κατά 20.000 δρχ.

Την πρώτη μέρα της 3ήμερης άλλος «αριστερός» εφημερίδες ήταν χαρακτηριστικό ότι προβάλλουν ακριβώς την πλατφόρμα του ψευτοΚΚΕ: αίτημα «αίχμη» το 15% του προπολογισμού και μετά έρχονται όλα τ' άλλα, όπως οι αυξήσεις των μισθών. Προσπαθώντας στη γραμμή αυτή ο Ριζοσπάτης.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα του στριμώγματος της γραμμής που επιβλήθηκε ήταν το εξής: στα στοιχεία της περιοχής Κοισσαριανής, Βύρωνος, Υμηττού και Ηλιούπολης οι χειρόγραφες ανακοινώσεις της ΕΛΜΕ γραμμένες από υποστηρικτές της επίσημης γραμμής, **ιερραχούσαν πρώτο αίτημα την αύξηση του μισθού και δεύτερο αυτό που οι ίδιοι έβαζαν σαν ζήτημα «αίχμη», δηλαδή το 15%**. Αναίρεσαν έτσι στην πράξη τις δικές τους θέσεις, μήπως και συμμετάσχει κανένας καθηγητής παραπάνω στην ψευτοαπεργία τους. Αυτό όμως ακριβώς είναι που δείχνει την απομόνωση στην οποία έχουν περιέλθει. Όσο βλέπουν τη μάζα να μη τους ακολουθεί, τόσο αυτοί θα σκυλιάζουν και θα βρίζουν όλους τους άλλους ότι φταίνε που δεν προχωράει η υπόθεσή μας.

Όση, όμως, χολή και να χύσουν, στο τέλος αποκαλύπτονται από τα ίδια τους τα λόγια και τις πράξεις: η τελευταία ψευτοαπεργία ήταν η χειρότερη από τις προηγούμενες αυτής της σχολικής χρονιάς, σε ποσοστά συμμετοχής με βία έφτασε το 60% την τελευταία μέρα, με βάση τα στοιχεία της ΟΛΜΕ. Κι έτσι θα συμβεί και στο μέλλον. Η απομόνωση αυτών και των θλιβερών συνοδοιπόρων τους θ' αγκαλιάζει όλο και μεγαλύτερη μερίδα των καθηγητών, μην αφήνοντας έτσι περιθώρια χρησιμοποίησής τους για τους αντιλαϊκούς τους σκοπούς.

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΕΝΑ ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ ΟΚΜΛΕ

Πάλη ενάντια στο φιλο-Αλβανικό οπορτουνισμό

Στην εφημερίδα της «ΟΚΜΛΕ» (φιλοαλβανική οπορτουνιστική οργάνωση) «Επανάσταση» τον Νοέμβριο γράφτηκε ένα άρθρο με βεβαίως χαρακτηρισμούς και ύποπλους υπαινιγμούς ενάντια στην ΟΑΚΚΕ.

Παρ' όλη την περιορισμένη απήχηση αυτής της οργάνωσης και το μικρό της κύρος μέσα στο μαρξιστικό - λενινιστικό κίνημα, θα δώσουμε μια αρκετά διεξοδική απάντηση. Αυτό για δύο λόγους: πρώτο, γιατί σ' αυτό διακρίνουμε μια πρώτη ανοιχτή επίθεση από το οπορτουνιστικό ρεύμα που διαμορφώνουν στη χώρα μας εκείνες οι οργανώσεις που μιλάνε στο όνομα του μαρξισμού - λενινισμού, ενώ τον έχουν εγκαταλείψει προ πολλού σε επίπεδο αρχών και πολιτικής πρακτικής και δεύτερο, γιατί είναι μια καλή ευκαιρία για να ξεκαθαρίσουμε για τους φίλους της ΟΑΚΚΕ, και το κίνημα γενικότερα, τη θέση μας σε μια σειρά ζητήματα πάλης γραμμών με αυτό το ρεύμα που σήμερα η γραμμή του και η ιδεολογία του το οδηγούν κατ' ευθείαν στην αγκαλιά του σοσιαλϊμπεριαλισμού.

Γράφει λοιπόν η ΟΚΜΛΕ:

«Η ρεβιζιονιστική μαοϊκή ομάδα της ΟΑΚΚΕ είναι βέβαια γνωστή για τις φαιδρές πολιτικές της θέσεις σχετικά με τον ρόλο των εσωτερικών αστικών - ρεβιζιονιστικών δυνάμεων. Δεν είναι όμως αυτά που θα μας απασχολήσει εδώ, αλλά το δηλητηριώδες χυμό που χύνουν για τη σοσιαλιστική Αλβανία και οι σικοφαντικές της υπαινιγμοί».

«Μ' αφορμή την άρση της εμπόλεμης κατάστασης» οι ρεβιζιονιστές της ΟΑΚΚΕ έγραψαν στην εφημερίδα τους «Νέα Ανατολή» (4.9.1987) άρθρο «ανάκληση (!) των «ενδοβαλκανικών αντιθέσεων», που δεν ζυγίζονται από τα πλαίσια της γνωστής φαιδρότητας, της ομάδας αυτής (π.χ. «μετωπιο Ελλάδα - Βουλγαρία - Αλβανία, ενάντια στην Γιουγκοσλαβία για τον ραγιατισμό του σοσιαλϊμπεριαλισμού... κ.λπ.) και στο οποίο βγαίνουν ανοιχτά σε υπεράσπιση της θρησκείας, του οποίου το λαού όπως έλεγε ο Καρλ Μαρξ, και ισχυρίζονται ότι στην Αλβανία έχει «εξαπολυθεί άγρια καταπίεση» και έχει απαγορευτεί με νόμο «η θρησκευτική λατρεία».

Απαντούμε: Ώστε λοιπόν οτιδήποτε χυθεί με τον σοσιαλϊμπεριαλισμό χαρακτηρίζεται σαν «φαιδρότητα», σύμφωνα με τον άρθρογράφο αυτών. Δεν μας εκπλήττει αυτή του η τοποθέτηση, γιατί πριν απ' αυτόν τόσο οι φίλοι Γκορμπασοφικοί του ΠΑΣΟΚ όσο και οι Ρωσο-δούλοι του «Κ-ΚΕ» εζ, δίχως να χαρακτηρίζονται «φαιδρά» τα λεγόμενά μας όπως η επιφύση «ΟΚΜΛΕ» εξοργίζονται ενάντια τους, επειδή αποκαλύπτουν και ξεσκεπάζουν τον ρόλο του σοσιαλϊμπεριαλισμού στα Βαλκάνια, μέσα απ' τον ανταγωνισμό του με τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό για την παγκόσμια και τοπική ηγεμονία.

Η επίθεση της ΟΚΜΛΕ ενάντια στη γραμμή μας με τον χαρακτηρισμό «φαιδρή» είναι μια απλή υπεκφυγή που οφείλεται με τη σειρά της σε μια αδυναμία να την αντρώσει ακριβώς γιατί αυτή η πάλη κερδίζει ραγδαία συμπαθείς μέσα στο λαό, όχι μόνο εζ' αιτίας της θεωρητικής της τεκμηρίωσης, αλλά περισσότερο χάρις στο γεγονός ότι επαληθεύεται με το πιο κρουαζιέρο τρόπο μέσα από τα ίδια τα γεγονότα.

Για το ζήτημα της θρησκείας απαντούμε συνοπτικά παρακάτω, με ένα ειδικό κεφάλαιο.

Στις τελευταίες παραγράφους του άρθρου της η «ΟΚΜΛΕ» γράφει: «Όσον αφορά την άρση της εμπόλεμης κατάστασης, η ΟΑΚΚΕ τη θεωρεί «κατ' αρχήν σωστή» για να την αναφέρει με όσα στη συνέχεια υποστηρίζει, συντασσόμενη έτσι, πάνω σ' αυτό το ζήτημα με την ελληνική αντίδραση. Δεν γνωρίζουμε φανερά ακόμα τη θέση των φίλων της Γιουγκοσλαβίας ρεβιζιονιστών, που τοποθετήθηκαν ενάντια στην άρση της εμπόλεμης κατάστασης, για να μην γράφουν ούτε και εκείνο το «κατ' αρχήν».

Απαντούμε: Επιμένουμε σταθερά και κατ' αρχήν θεωρούμε σωστή την άρση της εμπόλεμης κατάστασης μεταξύ Ελλάδας και Αλβανίας. Τα σύνορα των χωρών στο κόσμο και στα Βαλκάνια μετά τον τελεωταίιο πόλεμο είναι παγιωμένα και δεν επιτρέπεται σε κανένα να τα αμφισβητεί. Η ελληνική Παλιά Δεξιά και ιδίως η ακροδεξιά τα αμφισβητεί και «απαίτει» την προ-άρτηση της Νότιας Αλβανίας.

Αυτό είναι σωβινιστικό και δεν έχει καμμία σχέση με τους κομμουνιστές της ΟΑΚΚΕ. Από που λοιπόν βγάζει «ΟΚΜΛΕ» το συμπέρασμα ότι η ΟΑΚΚΕ «συντάσσεται»

με τον σωβινισμό της αντίδρασης. Η ίδια η ζωή και η δράση μέσα στο κίνημα έχουν να μας δείξουν το εξής:

Στην «κρίση του Μάρτη» με την Τουρκία η ΟΑΚΚΕ ήταν η μόνη οργάνωση στην Ελλάδα, που βγήκε στον δρόμο και στους τοίχους και φώναζε: «Κάτω ο Πόλεμος - Ειρήνη με την Τουρκία. Τον πόλεμο τον φέρνουν Αμερική - Ρωσία». Η ΟΑΚΚΕ ήταν η μοναδική οργάνωση, που κατήγγειλε στην πράξη τον σωβινισμό της Αθήνας και της Αγκύρας και πρώτα απ' όλα τον σωβινισμό της αστικής τάξης στην Ελλάδα, αποκαλετώντας παράλληλα και τον ρόλο των δύο υπερδυνάμεων.

Η ΟΑΚΚΕ είναι η μόνη οργάνωση στην Ελλάδα, που ανέδειξε μέσα απ' τις συμπληγάδες της σωβινιστικής καταπίεσης το ιστορικό και κοινωνικό δικαίο της Σλαβο-μακεδονικής μενότητας και υποστηρίζει τα δικαιώματά της Ουαχάκι, σταθερά τα δικαιώματά της τουρκικής μενότητας στη Θράκη.

Η ΟΑΚΚΕ υποστηρίζει και υποστηρίζει τα δικαιώματά των μειονοτήτων ΠΡΩΤΑ ΑΠ' ΟΛΑ μέσα στην δική της χώρα. Που είναι η αντίστοιχη πάλη της «ΟΚΜΛΕ»: Αποσιώσονται, γιατί έχουν τη «φωλιά τους λερωμένη». Η καταπίεση της ελληνικής μειονότητας στη Αλβανία είναι γεγονός αναμφισβήτητο. Πως λοιπόν καταγγέλει η «ΟΚΜΛΕ» σαν πρώτο της καθήκον τον ελληνικό σωβινισμό για να υπερασπιστεί τα μειονοτικά δικαιώματα στην Ελλάδα.

Εμείς χτυπάμε τον σωβινισμό πρώτα απ' όλα μέσα στη δική μας χώρα, είμαστε δηλαδή σε πλήρη ρήξη και σωβινισμό της ελληνικής αστικής τάξης και την κάθε πολιτική του εκδήλωση απ' την Παλιά και Νέα Δεξιά. Γι' αυτό και έχουμε το δικαίωμα να υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματά της ελληνικής εθνικής μειονότητας στην Αλβανία. Το δικαίωμά μας αυτό στηρίζεται άλλωστε στη Λενινιστική διδασκαλία - ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ.

Η ΟΑΚΚΕ είναι παράλληλα αρχαία αντίθετη και εχθρική σε κάθε πόλεμο, που γίνεται για προσταγή εδαφών, με την δικαιολογία της απελευθέρωσης των εθνικών μειονοτήτων, όσο και αν καταπιέζονται. Η κάθε μειονότητα πρέπει να στηρίζεται για να υπερασπιστεί τα δικαιώματά της κύρια στις δυνάμεις της και στο λαό της χώρας που ανήκει.

Η ΟΑΚΚΕ δεν είναι απολογητής της Γιουγκοσλαβίας, σε αντίθεση με την «ΟΚΜΛΕ» που είναι απολογητής της Αλβανίας.

Αν οι Γιουγκοσλάβοι τοποθετήθηκαν ενάντια στην άρση του εμπόλεμου Ελλάδας - Αλβανίας έκαναν πολύ άσχημα και εμείς καταδικάζουμε αυτή τους τη θέση. Ασφαλώς βλέπουν την διγάλα (βουλγαρία - Ελλάδα - Αλβανία), που τους σφίγγει μέσα στα Βαλκάνια, και αντιδρούν. Η αντίδραση τους όμως δεν δικαιολογεί οποιαδήποτε τοποθέτηση ενάντια στην άρση του εμπόλεμου Ελλάδας - Αλβανίας. Οι Ρώσοι και οι Αμερικάνοι με τον ανταγωνισμό τους και μέσα στα Βαλκάνια «στεγνώνουν το μαρούτι» τους και οποιαδήποτε εμπόλεμο γεγονός, απ' το ηπιότερο πολιτικό μέχρι το εντονότερο στρατιωτικό, εμπιερώνει την πολεμική αναφλέξη, μια φοβερή αδικία για τους Βαλκανικούς λαούς, που βάζει σε κίνδυνο την ειρήνη σε Τρίτο και σε Δεύτερο Κόσμο.

Ενώ όμως η άρση του εμπόλεμου Ελλάδας - Αλβανίας ήταν μια κατ' αρχήν σωστή πράξη, τότε πως πρέπει να χαρακτηρίσουμε την στρατιωτική - πολιτική συμμαχία Ελλάδας - Βουλγαρίας, αλλά και την πρόσφατη συμφωνία Ελλάδας - Αλβανίας περί προμήθειας πολεμικού υλικού της Αλβανίας απ' την Ελλάδα και ανταλλαγών επισκέψεων των δύο αρχηγών ενόπλων δυνάμεων μεταξύ των δύο μερών της συμφωνίας; Πως αλλιώς, παρά σαν μια προσπάθεια να μπει η άρση του εμπόλεμου ακριβώς στην υπηρεσία των πιο μαύρων σωβινιστικών αντιγιογκοσλαβικών και αντιτουρκικών επιδιώξεων της ελληνικής άρχουσας τάξης και πιο ειδικά της φιλορωσικής κλίμακας Παπανδρέου. Γι' αυτό χρησιμοποιήσαμε την έκφραση «κατ' αρχήν» γιατί ένα θετικό πράγμα καθ' εαυτό μπορεί να γίνει αρνητικό

μέσα σ' ένα αρνητικό πλαίσιο. Η θέση μας σημαίνει με δύο λόγια: Υπερασπιζόμαστε την άρση του εμπόλεμου, αλλά αντιστρατεύομαστε την προσπάθεια της κυβέρνησης Παπανδρέου να την χρησιμοποιήσει ενάντια σε βαλκανικές χώρες για τα συμφέροντα του ρωσικού σοσιαλϊμπεριαλισμού.

Σε άλλο σημείο γράφουν: «Σχετικά με τα λεγόμενα «αντίποινα στις οικογένειες των δραπέτων» φαίνεται πως η ΟΑΚΚΕ έχει συγκεντρωμένες όλες τις προκλήσεις του φασίστα Λέκκα, που ροκανίζει αμερικανικά δολάρια.

Απαντούμε: Θεωρούμε άβυσσος η ταχιστολογία, που ανακατεύει Λέκκα, ΟΑΚΚΕ και αμερικανικά δολάρια. Από χρόνια η Κ.Γ.Β. η Ρωσική Προεδρία και τα πρακτορεία στην Ελλάδα εκπονούν σχέδια μέσα στα υπόγειά τους για την κατασκοπική των ελληνικών μαρξιστών - λενινιστών και των οργανώσεών τους. Οι «φασίστες» και «τ' αμερικανικά δολάρια» ήταν ανέκαθεν το βασικό τους «επιχείρημα» εναντίον στους ελλήνες μαρξιστές - λενινιστές. Και αυτό ακριβώς το «επιχείρημα» - είτε λέγεται άμεσα, είτε λέγεται έμμεσα - ξεπετάχτηκε και ξεράστηκε από το κίνημα. Είναι λοιπόν για μας να βλέπουμε ανθρώπους να αναπαράγουν εκ του πλάγιου ακόμη τέτοια «επιχειρηματολογία» και να ταυτίζονται αντικειμενικά σ' αυτό με το «Κ-Κ» εζ.

Θα ήταν «επιχείρημα» άραγε, αν κάποιος σας κατηγορούσε με κάποιον ορατό ή «αόρατο» τρόπο για χρηματισμό με «ρούβλια»; ΟΧΙ. Θα ήταν κοινοβωρισμός και ανυπαρξία πολιτικού λόγου. Γι' αυτό λοιπόν σοβαρανείστε κύριοι.

Όσον αφορά τον Λέκκα και τους όμοιους του, αυτοί είναι γένημα-θήριμα της ίδιας της Αλβανίας, αναθρεμμένοι και διαμορφωμένοι μέσα στα σπλάχνα της ίδιας της αλβανικής κοινωνίας και των δυνάμεών της. Η καταπίεση της ελληνικής μειονότητας γεννάει στρεβλώσεις μέσα σ' αυτή και δημιουργεί καθιστερημένες συνειδήσεις.

Σε καμιά όμως περίπτωση το «φαινόμενο Λέκκα» δεν χαρακτηρίζει την ελληνική μειονότητα και τους Έλληνες μειονοτικούς φυγάδες. Ποτε πρόλαβαν φυγάδες των δεκαοκτώ και είκοσι χρόνων, να γίνουν «φασίστες» και να εισπράτουν «δολάρια» μεγαλωμένοι μέσα σε μια 42 χρόνων σοσιαλιστική κοινωνία; Η έμμεση ταύτιση του Λέκκα με την ελληνική μειονότητα της Αλβανίας αποτελεί σικοφαντία για την ελληνική μειονότητα, που στενάζοντας κάτω απ' την καταπίεση επιθυμεί τα δίκαια μειονοτικά της δικαιώματα σε γλώσσα, ήθη, έθιμα, παραδόσεις και θρησκεία.

Σε άλλο γράφουν: «Δεν χρειάζεται εδώ να ασχοληθούμε με τις χονδροειδείς φεντίες των μαϊκών ρεβιζιονιστών της ΟΑΚΚΕ πως τάχα το «Κ-ΚΕ» χαιρέτησε το 9ο Συνέδριο του ΚΕΑ».

Απαντούμε: Αφού είναι «χονδροειδής φεντιά», γιατί χρειάζεται να ασχοληθείτε ΕΔΩ σ' αυτό το άρθρο σας; Τι κρύβει ο ελιγμός σας; Γιατί δεν καθαρίζετε ορθά - κοφτά τη θέση σας;

Πείτε ένα νέο - σκετο ΝΑΙ ή

ΟΧΙ και τελειώσατε.

Διαψεύσατε, αν θέλετε, την πληροφορία μας.

Αυτοκριτική όμως δεν κάνουμε, γιατί είναι ειδήση που μετέδωσε το ΤΑΣΣ και έγραψε ο κυριακάτικος «Ριζοσπάστης». Αν θέλετε δίνετε σαφέστερα το ΤΑΣΣ και τον «Ριζοσπάστη». Δεν θα σας υπαγορεύσουμε εμείς τι θα κάνετε.

Όσο όμως δεν διαψεύσετε τον «Ριζοσπάστη», που έγραψε πως το ΤΑΣΣ χαιρέτησε το 9ο Συνέδριο του ΚΕΑ, ο χρόνος λειτουργεί σε βάρος σας.

Εμείς δεν γράψαμε πως οι Ρώσοι παραβρέθηκαν στο συνέδριο αυτό και χαιρέτησαν. Γράψαμε ότι οι Ρώσοι χαιρέτησαν το 9ο συνέδριο του ΚΕΑ. Τώρα αν η Αλβανία η η «ΟΚΜΛΕ» δεν αποδέχονται αυτόν τον χαιρετισμό, ας τον απορρίψουν.

Όσο όμως ο χαιρετισμός δεν απορριπτεται, σημαίνει ότι τον ανέχονται και αυτό δεν είναι λίγο.

Αναμένουμε λοιπόν τη διάψευση του ΤΑΣΣ, του «Ριζοσπάστη» ή την απόρριψη του «χαιρετισμού».

Σε άλλο σημείο η «ΟΚΜΛΕ» γράφει:

«...Και της Τιτοικής Γιουγκοσλαβίας - ιδιόλογο «ανεξαρτησία», με τα μαοϊκά ρεβιζιονιστικά της ΟΑΚΚΕ (διατάζει τάχα «αντιιμπεριαλιστικό» αγώνα), που μόλις πριν λίγο δήλωσε ότι αδυνατεί να πληρώσει τα «εσωτερικά χρέη στους ιμπεριαλιστές αμερικανικά».

Απαντούμε: Για την ΟΑΚΚΕ η Γιουγκοσλαβία είναι μια καπιταλιστική ρεβιζιονιστική χώρα με μια αστική τάξη νέου τύπου στην εξουσία. Η ΟΑΚΚΕ είναι εναντία στην Γιουγκοσλαβική «αυτοδιαχείριση» και στον τιτοϊκό ρεβιζιονισμό που τόσο δεινά έπεσε, και στο δικό μας κίνημα, στον Δημοκρατικό Στρατό Ελλάδας και το παλιό ηρωικό ΚΚΕ με ηγέτη του τον Νίκο Ζαχαριάδη.

Άλλο πράγμα όμως η τοποθέτησή μας για το κοινωνικό καθεστώς της Γιουγκοσλαβίας και άλλο η πολιτική μας εκτίμηση για τον σημερινό διεθνή ρόλο της. Αυτά τα δύο δεν ταυτίζονται και κάθε τέτοια ταύτιση οδηγεί σε επικίνδυνα μονοπάτια, απ' τον αναρχισμό μέχρι τον τροτσισμό.

Η Γιουγκοσλαβία έπαιξε σημαντικό ρόλο στο μεγάλο αντιιμπεριαλιστικό κίνημα των αδερφών, των χωρών του τρίτου κόσμου και στο οποίο αυτή παρέμεινε σημαντική πολιτική δύναμη με κύριο «Όποιος αμφισβητεί αυτήν την πραγματικότητα είναι σαν να διαγράφει με μια κονδύλια την τεράστια πληθυσμιακή και εδαφική πλειοψηφία των αδικημένων χωρών του Τρίτου Κόσμου και φυσικά αναλαμβάνει και τις ευθύνες του. Αυτό το θετικό στοιχείο της γιογκοσλαβικής διεθνούς και βαλκανικής πολιτικής το αναγνωρίζουμε και το υποστηρίζουμε.

Παρατρέψτε τη Γιουγκοσλαβία είναι μια χώρα που αναγνωρίζει το δικαίωμα των εθνότητων όσο λίγα αστικά κράτη γι' αυτό είναι και ένα ομόσπονδο κράτος εθνότητων με την αντίστοιχη κρατική εθνική τους οντότητα. Η Γιουγκοσλαβική Ομοσπονδία είναι αυτοχρηνομένη συνταγματικά και λειτουργεί ομοσπονδιακά πράγμα που αποτελεί κατάκτηση των Γιουγκοσλαβικών εθνότητων από παλιά και που η καπιταλιστική παλινόρθωση δεν μπόρεσε να τους το αφαιρέσει. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν εμφανίζονται σ' αυτή την ομοσπονδία οι σωβινιστικοί των κληρίχων αστικών τάξεων των επί μέρους εθνότητων που οδηγούν σε ανισότητες και πλευρές καταπίεσης πράγμα που έχει εκφραστεί και στο Κοσσυφοπέδιο. Αυτά όμως δεν αναιρούν ούτε τη συνταγματική, ούτε τη λειτουργική ομοσπονδία της σημερινής Γιουγκοσλαβίας. Και αποτελεί ξεχωριστό παράδειγμα η Γιουγκοσλαβική ομοσπονδία για κάθε χώρα, ιδίως γεωγονική, που έχει εθνικές μειονότητες. Και που αντί να τους αναγνωρίζουν τα δικαιώματά τους, και να τις προάγουν, προτιμούν να

τις καταπιέζουν βαρβαρα ή και να τις εξοντώνουν.

Σε ένα σημείο η «ΟΚΜΛΕ» γράφει:

«Είναι η γνωστή ρεβιζιονιστική αντίληψη περί «σοσιαλισμού» του Μάο Τσε Τουνγκ, σύμφωνα με την οποία στο «σοσιαλισμό» ανήκουν εκατό λουλούδια και συναγωνίζονται εκατό σχολιάς», η αστική τάξη εξακολουθεί να υπάρχει καθ' όλη την μεταβατική περίοδο από τον καπιταλισμό στον Κομμουνισμό κ.λπ., που εφαρμόστηκε στην Κίνα μ' αποτέλεσμα να διακινείται ο καπιταλισμός σ' αυτή τη χώρα, καπιταλισμό που ο Μάο του παρουσιάζει σαν «σοσιαλισμό».

Απαντούμε: Ο πρόεδρος Μάο Τσε Τουνγκ, αναφερόμενος στη συνέχεια της επανάστασης και της ταξικής πάλης κάτω από τις συνθήκες της δικτατορίας του προλεταριάτου χρησιμοποίησε την εκλαϊκευμένη του αφαίρεση: «Να αφήνουμε εκατό λουλούδια να ανθίζουν και εκατό σχολιάς να συναγωνίζονται».

Σ' αυτά τα εκατό λουλούδια περιλαμβάνονται οι ιδέες μέσα στο λαό που πρέπει να εκφραστούν για να πλουτίσουν το λαϊκό σπύδασιον των ιδεών. Τις αστικές ιδέες ο Μάο τις ονόμασε δηλητηριώδη χόρτα και ζήτησε από το λαό να τα ξεριζώσει. Η προσφορά σ' αυτό το ζήτημα στη θεωρία της ταξικής πάλης είναι ότι δεν έπρεπε να ξεριζωθούν και τα λουλούδια, προκειμένου να ξεριζωθούν τα δηλητηριώδη χόρτα. Θα πρέπει δηλαδή να δυναμώσει η σοσιαλιστική δημοκρατία για το λαό, ενώ ταυτόχρονα θα δυναμώσει η κριτική στις αστικές ιδέες. Αυτή είναι μια πλείρα πολύπλοκη και παρατεταμένη πάλη ενάντια στον καπιταλισμό που εκφράζεται με τα «εκατό λουλούδια» και όχι μια υπεράσπιση του καπιταλισμού όπως θέλουν να διαστρεβλώσουν χιούδα οι απολόγητες του αλβανικού ρεβιζιονισμού. Αν κάποιο κράτος στο κόσμο έφτασε σε τόσο προωθημένες μορφές κοινωνικοποίησης των μέσων παραγωγής, ουσιαστικού περιορισμού αστικών μορφών ιδιοκτησίας, ήταν η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας επί Μάο Τσε Τουνγκ. Και αυτό το ζήτημα πολύ καλά οι θρασύδειλοι ηγέτες των Τίρανων, που ενώ για χρόνια ολόκληρα εκθειάζαν τον Μάο και την Κίνα, που οικοδόμησε το προλεταριάτο και ο λαός κάτω από την καθοδήγηση του, αρχισαν μόλις πέθανε να εξαπολύουν εναντίον του το θεωρητικό τους σκοτάδι και την σικοφαντία.

Σε ένα άλλο σημείο η «ΟΚΜΛΕ» γράφει σχετικά με τη θέση μας για την καταπίεση της ελληνικής μειονότητας: «Η εκτίμηση της αυτή ταυτίζεται απόλυτα με την εκτίμηση της αντίδρασης οργάνωσης της «Διεθνούς Αμνηστίας», που κύρια αποστολή της έχει την «αποσκοπική» και «δυσφημιστική» του σοσιαλισμού (εξάλλου γι' αυτό το σκοπό πληρώνεται από τους ιμπεριαλιστές). Και τούτο δεν είναι τυχαίο παρ' ότι οι οπορτουνιστές της ΟΑΚΚΕ αποκαλούν τον εαυτό τους «Κομμουνιστές».

Απαντούμε: Η Διεθνής Αμνηστία (Δ.Α) είναι μια διεθνής οργάνωση με κύρος στους λαούς που παλεύουν για τη δημοκρατία και την λευτεριά σε Ανατολή και Δύση. Η Διεθνής Αμνηστία είναι οργάνωση της αστικής τάξης. Όμως εκφράζει περισσότερο τις διαθέσεις δημοκρατικών τμημάτων της, που έχουν ο σα βάθος της Δ. Ευρώπης. Σαν τέτοια έρχεται σε σύγκρουση όπως κάθε αστός φιλελεύθερος και με τη δικτατορία του προλεταριάτου, όπως παλιότερα με την Λαϊκή Κίνα. Αυτή είναι η αρνητική της πλευρά δεμένη με την ταξική της φύση. Όμως η κύρια πλευρά της σήμερα, στο βαθμό που καταγγέλει τους φασισμούς του ρωσικού σοσιαλϊμπεριαλισμού και του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, αλλά και κάθε αστική και φεουδαρχική δικτατορία σ' ολόκληρο τον κόσμο, αυτή η πλευρά της είναι θετική.

Τι πρέπει δηλαδή, επειδή είναι όλα «αστικά» και «ιμπεριαλιστικά» να βουλώνουμε τα μάτια και τ' αυτιά μας στις διαπιστώσεις και στα έργα τους. Η μήπως με το ίδιο σκεπτικό δεν πρέπει να μελετούμε τον αστικό τύπο, τα αστικά ιμπεριαλιστικά πρακτορεία ειδήσεων, τα αστικά βιβλία, την αστική πληροφοροφύση και γνώση. Τι πρέπει δηλαδή, για χάρη κάποιου «ντούρου σοσιαλισμού» να πέσουμε στην άγνοια και τον μεσαιωνικό σκοταδισμό ή ν' ακούμε μόνο Ραδιοσταθμό Τίρανων;

Για σας κύριοι η Δ.Α έχει «κύρια αποστολή της την κατασκοπική-ση και την αντισυμμετοχή του σοσιαλισμού». Εμείς δεν θεωρούμε σοσιαλιστική, αλλά ρεβιζιονιστική την Αλβανία. Εσείς όμως, που πιστεύετε ότι είναι σοσιαλιστική και μάλιστα η μόνη σοσιαλιστική στον κόσμο, πιστεύετε ότι η «αντισυμμετοχή» της Δ.Α. έχει σταθερά με στόχο να υποχολείται αποκλειστικά ή κυρίως με την κατασκοπική της και την αντισυμμετοχή της Αλβανίας; Αν είναι έτσι σταματάμε κάθε συζήτηση, δεν σας ερεθίζουμε, δεν σας χαλάμε το χαιρέτι. Υπάρχει και ανθρωπισμός, κύριοι...

Παρακάτω το άρθρο της «ΟΚΜΛΕ» συνεχίζει: «Συμφωνούν απόλυτα με την εκτίμηση των αντιδραστικών φασιστικών οργάνωσεων της χώρας μας και των φασιστικών «βιομηχανικών Σύλλογων», και φυσικά της εκκλησίας. Το μόνο που μένει είναι να ξεκινήσουν από κοινού με το Σερραφίμ, το Σερραφίμ και τον Καντιώτη σταυροφόρο για το ανοήματα των εκκλησιών στην Αλβανία».

Απαντούμε: Καντιώτης - Σερραφίμ - Σερραφίμ, είναι το μαύρο ελληνικό εκκλησιαστικό ιερατείο, που χορεύει ταμικό όποτε μια νέα αλβανική καταπίεση ή αθαιρεία πέφτει στους ώμους της ελληνικής μειονότητας της αλβανίας. Γιατί όλο αυτό το φασισταριό «δεκάροσκα» δεν δίνει» στην πραγματικότητα. Και οι σωβινιστικές του κορώνες δεν είναι τίποτε άλλο από μαϊφές σαπουνόφουσκες, που εκπορεύονται μεν απ' αυτούς, αλλά που λαβή για τη γέννησή τους παίρνουν απ' την αλβανική καταπίεση πάνω στην ελληνική μειονότητα και πηγάζουν «χέρι - χέρι» και ο ένας έχει ανάγκη του άλλου για να δικαιολογεί την επιβολή του σκοταδισμού και να απεργάζεται σχέδια καταπίεσης και καθυστέρησης πάνω στην ελληνική εθνική μειονότητα της Αλβανίας.

Και μια δεύτερη παρατήρηση γι' αυτούς τους κυρίους: Εσ' όσον βρισκόσθε κάπου μέσα στην ελληνική κοινωνία είστε υποχρεωμένοι να φροντίζετε να υσκείτε σοβαρή αντιπαράθεση. Σας συνιστούμε πάλι να μη χρησιμοποιείτε τις χρεοκοπημένες μέθοδους του σοσιαλφασισμού, γιατί εκτός από το ότι γινόσαστε αντιπαθείς μέσα στο κίνημα κινδυνεύετε να θεωρηθείτε και πραγματικά φαιδροί.

Σε άλλο σημείο του άρθρου της η «ΟΚΜΛΕ» σημειώνει: «Δεν χρειάζεται εδώ να ασχοληθούμε... με τις φαιδρότητες του τύπου «ενός μετώπου Ελλάδα Βουλγαρία - Αλβανία» ενάντια στην Γιουγκοσλαβία», με το «σωβινισμό της Αλβανίας» με την όλο και μεγαλύτερη ιδεολογικό - πολιτική πρόσδεση Αλβανίας - Ρωσίας» κ.λπ., γιατί ίστω και ελάχιστα αν παρακολουθεί κανείς την πολιτική της σοσιαλιστικής Αλβανίας, εύκολα διαπιστώνει την καθυμενική πάλη της ενάντια στο σοβινιστικό σοσιαλϊμπεριαλισμό (ξεκσέπασμα των εγκλημάτων του στο Αφγανιστάν και στις άλλες χώρες από το Ρ.Σ. Τίρανων, αλβανικό τύπο, ομιλίες στον ΟΗΕ κ.λπ.) αλλά και ενάντια στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό».

Απαντούμε: Και πάλι η «αφ' υψηλού» «ΟΚΜΛΕ» αρνείται να ασχοληθεί με την «φαιδρότητα» του σοσιαλϊμπεριαλισμού στα Βαλκάνια. Μπαινει ο φονιάς στο σπίτι και ο νοϊκάρης πάει και κλείνει στην κάμαρά του, αφήνοντας τον ανενόητο στο δολοφονικό του έργο ενάντια στους άλλους συγκάτοικους.

Τα περι καταγγελίας των εγκλημάτων του σοσιαλϊμπεριαλισμού σε άλλες μεριές της γης, μακριά από

στα έργα τους. Η μήπως με το ίδιο σκεπτικό δεν πρέπει να μελετούμε τον αστικό τύπο, τα αστικά ιμπεριαλιστικά πρακτορεία ειδήσεων, τα αστικά βιβλία, την αστική πληροφοροφύση και γνώση. Τι πρέπει δηλαδή, για χάρη κάποιου «ντούρου σοσιαλισμού» να πέσουμε στην άγνοια και τον μεσαιωνικό σκοταδισμό ή ν' ακούμε μόνο Ραδιοσταθμό Τίρανων;

Για σας κύριοι η Δ.Α έχει «κύρια αποστολή της την κατασκοπική-ση και την αντισυμμετοχή του σοσιαλισμού». Εμείς δεν θεωρούμε σοσιαλιστική, αλλά ρεβιζιονιστική την Αλβανία. Εσείς όμως, που πιστεύετε ότι είναι σοσιαλιστική και μάλιστα η μόνη σοσιαλιστική στον κόσμο, πιστεύετε ότι η «αντισυμμετοχή» της Δ.Α. έχει σταθερά με στόχο να υποχολείται αποκλειστικά ή κυρίως με την κατασκοπική της και την αντισυμμετοχή της Αλβανίας; Αν είναι έτσι σταματάμε κάθε συζήτηση, δεν σας ερεθίζουμε, δεν σας χαλάμε το χαιρέτι. Υπάρχει και ανθρωπισμός, κύριοι...

Παρακάτω το άρθρο της «ΟΚΜΛΕ» συνεχίζει:

«Συμφωνούν απόλυτα με την εκτίμηση των αντιδραστικών φασιστικών οργάνωσεων της χώρας μας και των φασιστικών «βιομηχανικών Σύλλογων», και φυσικά της εκκλησίας. Το μόνο που μένει είναι να ξεκινήσουν από κοινού με το Σερραφίμ, το Σερραφίμ και τον Καντιώτη σταυροφόρο για το ανοήματα των εκκλησιών στην Αλβανία».

Απαντούμε: Καντιώτης - Σερραφίμ - Σερραφίμ, είναι το μαύρο ελληνικό εκκλησιαστικό ιερατείο, που χορεύει ταμικό όποτε μια νέα αλβανική καταπίεση ή αθαιρεία πέφτει στους ώμους της ελληνικής μειονότητας της αλβανίας. Γιατί όλο αυτό το φασισταριό «δεκάροσκα» δεν δίνει» στην πραγματικότητα. Και οι σωβινιστικές του κορώνες δεν είναι τίποτε άλλο από μαϊφές σαπουνόφουσκες, που εκπορεύονται μεν απ' αυτούς, αλλά που λαβή για τη γέννησή τους παίρνουν απ' την αλβανική καταπίεση πάνω στην ελληνική μειονότητα και πηγάζουν «χέρι - χέρι» και ο ένας έχει ανάγκη του άλλου για να δικαιολογεί την επιβολή του σκοταδισμού και να απεργάζεται σχέδια καταπίεσης και καθυστέρησης πάνω στην ελληνική εθνική μειονότητα της Αλβανίας.

Και μια δεύτερη παρατήρηση γι' αυτούς τους κυρίους: Εσ' όσον βρισκόσθε κάπου μέσα στην ελληνική κοινωνία είστε υποχρεωμένοι να φροντίζετε να υσκείτε σοβαρή αντιπαράθεση. Σας συνιστούμε πάλι να μη χρησιμοποιείτε τις χρεοκοπημένες μέθοδους του σοσιαλφασισμού, γιατί εκτός από το ότι γινόσαστε αντιπαθείς μέσα στο κίνημα κινδυνεύετε να θεωρηθείτε και πραγματικά φαιδροί.

Σε άλλο σημείο του άρθρου της η «ΟΚΜΛΕ» σημειώνει: «Δεν χρειάζεται εδώ να ασχοληθούμε... με τις φαιδρότητες του τύπου «ενός μετώπου Ελλάδα Βουλγαρία - Αλβανία» ενάντια στην Γιουγκοσλαβία», με το «σωβινισμό της Αλβανίας» με την όλο και μεγαλύτερη ιδεολογικό - πολιτική πρόσδεση Αλβανίας - Ρωσίας» κ.λπ., γιατί ίστω και ελάχιστα αν παρακολουθεί κανείς την πολιτική της σοσιαλιστικής Αλβανίας, εύκολα διαπιστώνει την καθυμενική πάλη της ενάντια στο σοβινιστικό σοσιαλϊμπεριαλισμό (ξεκσέπασμα των εγκλημάτων του στο Αφγανιστάν και στις άλλες χώρες από το Ρ.Σ. Τίρανων, αλβανικό τύπο, ομιλίες στον ΟΗΕ κ.λπ.) αλλά και ενάντια στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό».

Απαντούμε: Και πάλι η «αφ' υψηλού» «ΟΚΜΛΕ» αρνείται να ασχοληθεί με την «φαιδρότητα» του σοσιαλϊμπεριαλισμού στα Βαλκάνια. Μπαινει ο φονιάς στο σπίτι και ο νοϊκάρης πάει και κλείνει στην κάμαρά του, αφήνοντας τον ανενόητο στο δολοφονικό του έργο ενάντια στους άλλους συγκάτοικους.

Τα περι καταγγελίας των εγκλημάτων του σοσιαλϊμπεριαλισμού σε άλλες μεριές της γης, μακριά από

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΠΙΟ ΚΑΘΑΡΑ

Σ' ένα σχολείο της Αθήνας, σε μια τάξη της Γ' γυμνασίου ο Καθηγητής έβαλε στο μάθημα της έκθεσης σαν θέμα το πως βλέπουν οι μαθητές το σημερινό σχολείο.

Έχουμε στα χέρια μας αντίγραφο μερικών εκθέσεων, που όλες τους, όπως μας είπε ο καθηγητής αυτός, βρίσκονται στο ίδιο πνεύμα της καταγγελίας του σχολείου της καταπίεσης, του ανταγωνισμού, του παραγαλισμού, και της μονομέρειας.

Οι εκθέσεις αυτές εξέπληξαν και τον ίδιο καθώς του φάνερωσαν το πόσο βαθιές και ώριμες, πόσο ριζοσπαστικές είναι οι απόψεις των μαθητών, πόσο έρχονται σε σύγκρουση με της ευρύτατα διαδεδομένες προλήψεις του παλιού κόσμου και που συνεχίζει να σπέρνει όλη την ώρα η αστική τάξη και ο ιμπεριαλισμός.

Δημοσιεύουμε χαρακτηριστικά αποσπάσματα από αυτές τις εκθέσεις και σαν μια απάντηση στην αυτοκτονία του μαθητή του Κερασινίου πριν ένα περίπου μήνα.

Έκθεση Μαθητή Γ.Σ.

«...αλλά αναγκάζονται να πάνε στο σχολείο, προκειμένου να εξασφαλίσουν απλώς ένα χαρτί απολυτηρίου διότι μ' αυτό το χαρτί θα μπορέσουν αργότερα να αποκτήσουν μια εργασία...»

«...χώροι για πρακτική εφαρμογή των διαφόρων μαθημάτων δεν υπάρχουν...»

«...Έτσι, λοιπόν, καθώς επιβάλλεται στους καθηγητές η βαθμολογία, αναγκάζονται πολλοί να το κάνουν, ασχέτως με το να το θεωρούν σωστό ή όχι. Και οι μαθητές πάλι κατέχονται από το αίσθημα του ανταγωνισμού. Σ' αυτούς γίνεται πια πάθος η υψηλή βαθμολογία. Οι τελευταίοι, προκειμένου να εξοικονομήσουν τον καλύτερο βαθμό, μαθαίνουν ακόμη και παραγλία το μάθημα έτσι, ώστε να δώσουν καλή εντύπωση που όμως είναι πλαστή. Όμως αυτό δεν σημαίνει πως κάποιος άλλος μαθητής που αποδεικνύει το ίδιο σωστά και καλά δεν είναι ισάξιός του πρώτου από πλευράς συμμετοχής, απόδοσης μέσα στην τάξη. Υπάρχει όμως διαφορά στο ότι ο τελευταίος έχει μάθη να σκέφτεται, να αγωνίζεται με τη λογική, να ψάχνει προκειμένου να μάθει πραγματικά, να του μείνει κάποια γνώση απ' όσα έχουν λεχθεί, διδαχθεί, παρατηρηθεί...»

«...να καταλάβουν πως πρέπει να σκέφτονται...»

«...Να προσπαθήσουν να αγνοήσουν το γεγονός ότι θα τους δοθούν βαθμοί, οι οποίοι μπορεί να είναι μικρότερη ή μεγαλύτερη από των άλλων μαθητών. Να επωφεληθούν λοιπόν πρέπει, να προσπαθήσουν να τα καλλιεργήσουν όσα μαθαίνουν στη ζωή τους αργότερα. Δεν θα πρέπει να έχουν απώτερο στόχο τους μόνο το πανεπιστήμιο, ώστε να καλλιεργήσουν μόνο μαθήματα των κλίσεών τους.

Θα πρέπει λοιπόν το σχολείο να στοχεύει σε μια γενική μόρφωση των μαθητών, όχι στην προσφορά σ' αυτούς κάποιου ειδικού και αποκομμένου απ' τη ζωή πράγματος...»

Έκθεση μαθητή Ε.Ζ.

«...Είναι επίσης ορισμένα μαθήματα τα οποία δεν κρύβουν την πραγματικότητα και την αλήθεια, αλλά ανάλογα με την κατάσταση που επικρατεί στην πολιτεία, και ανάλογα στην κυβέρνηση, θα λέγαμε ότι εκφράζουν ορισμένες αντιλήψεις μόνο και μόνο για να εξυπηρετούν τα συμφέροντα μερικών. Φυσικά αυτό είναι σε βάρος των μαθητών που μαθαίνουν λανθασμένα παράγματα...»

«...Σε ότι αφορά τα βιβλία, θα έλεγα ότι είναι πολύ συμπυκνωμένα τα νοήματά τους κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι δύσκολο για τους μαθητές να τα καταλάβουν...»

«...Υπάρχουν μαθήματα που ούτε καν θα έπρεπε να υπάρχουν γιατί είναι άχρηστα για μας και μπαίνουν αρκετές ώρες την εβδομάδα, και άλλα που είναι χρήσιμα και τα κάνουμε μόνο μία ώρα.

Ακόμα υπάρχουν καθηγητές οι οποίοι δεν διδάσκουν ελεύθερα, αλλά στηρίζονται και περιορίζονται μόνο σε ορισμένα θέματα του βιβλίου, με αποτέλεσμα εμείς οι μαθητές να μην έχουμε ποικίλες και πολυδιάφομες γνώσεις πάνω σε διάφορα θέματα, αλλά να αρκούμαστε και να μαθαίνουμε ότι λέει το βιβλίο, χωρίς να εξετάσουμε αν αυτό είναι σωστό...»

«...Ακόμα υπάρχουν χημεία χωρίς όργανα για τα πειράματα, κι έτσι ακόμα και τα μαθήματα που θεωρούνται πρακτικά παύουν να είναι πρακτικά...»

«...Τέλος, το κριτήριο αξιολόγησης του μαθητή δε θα πρέπει να είναι το κατά πόσο παραγαλίζει, αλλά ανάλογα με τις ιδέες που και τις προσπάθειες του, καθώς επίσης και από τις γνώμες που θα μαθεύει από άλλους. Γιατί με το να μαθαίνει το μάθημα απ' έξω

και μεν παίρνει 20, αλλά στην ουσία καταστρέφει το μέλλον του γιατί δε μαθαίνει τίποτα. Άρα το σχολείο θα πρέπει να βγαίνει άτομα όχι παραγάλους, αλλά ικανά να εξυπηρετούν τις ανάγκες της κοινωνίας.

Μ' αυτό τον τρόπο βγαίνει παραγάλους στην κοινωνία που τελικά όδραν σε βάρος της...»

Έκθεση μαθητή Η.Θ.

«...Το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα στηρίζεται στην εξής φράση: «τα πάντα για το πανεπιστήμιο». Οι γνώσεις που σου παρέχει από τη στιγμή που θα μπεις μέσα σ' αυτό μέχρι να τελειώσεις, είναι για να σε προετοιμάσουν να μπεις στο πανεπιστήμιο. Σήμερα το επίπεδο των γνώσεων που παρέχεται υπερβαίνει και το διανοητικό επίπεδο των παιδιών. Γιατί αυτά που πρέπει να μαθεύει από το δημοτικό μέχρι και το λύκειο είναι πάνω από τις δυνάμεις σου, κι αυτό, όπως είπα πιο πάνω είναι για να προετοιμάσεις για το Πανεπιστήμιο.

Σ' αυτό το θέμα οι ειδικοί που ασχολούνται με την παιδεία δεν έχουν σκεφτεί και την περίπτωση που κάποιο παιδί δε θα θελήσει να συνεχίσει τις σπουδές του και θα σταματήσει το σχολείο. Τι θα γίνει μ' αυτό το παιδί; Δεν θα πρέπει να έχει πάρει κάποιες γενικές, αλλά στοιχειώδεις γνώσεις για να τις χρησιμοποιήσει στη ζωή του; Με το να του δίνουμε γνώσεις υψηλού επιπέδου, οι οποίες δεν θα του χρειαστούν καθόλου, τι κερδίζουμε; Τότε όλη η προσπάθειά μας να το μορφώσουμε πάει χαμένη όλα αυτά που κάνουμε θα είναι μια «τρίπα στο ωκεανό»...»

«...Και αρχήν θα πρέπει να γίνει μια ολόκληρη ανανέωση στο εκπαιδευτικό σύστημα και να δοθούν οι σωστές και στοιχειώδεις γνώσεις σε κάθε μαθητή, έτσι ώστε, να καλύπτουν κι αυτούς που μπορεί να συνεχίσουν το σχολείο. Οι γνώσεις αυτές θα πρέπει να είναι οπωσδήποτε και μέσα στα πλαίσια στα οποία θα μπορεί να τα καταλάβει ο καθένας...»

«...Από την πλευρά τους οι καθηγητές θα πρέπει να βοηθούν τους μαθητές, να τους κάνουν να μάθουν να σκέφτονται, ακόμη θα πρέπει να τους λένε και τις διάφορες άλλες απόψεις σε κάποιο θέμα και να τις μελετάνε. Δε θα πρέπει δηλαδή να παίρνουν μόνοπλευρα ένα θέμα...»

«...Το σχολείο δε καλύπτει αλλά και δεν αξιοποιεί τις κλίσεις και τα ενδιαφέροντα του κάθε μαθητή...»

Έκθεση μαθητή Α.Β.

«...Ένα όμως βασικό μειονέκτημα που παρουσιάζεται στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση είναι ότι όλα αυτά τα μαθήματα δεν καταφέρνουν να ικανοποιήσουν όλα τα ενδιαφέροντα των παιδιών και δεν τους βοηθάνε να ανακαλύψουν τις κλίσεις τους και να τις προωθήσουν σωστά...»

«...Πρώτα απ' όλα, τα βιβλία αποτελούνται από πολλή ύλη και, επειδή οι ώρες δεν είναι τόσο πολλές όσο η ύλη των βιβλίων, οι καθηγητές δεν προλαβαίνουν να παραδίνουν σωστά το μάθημα με αποτέλεσμα τα παιδιά να φεύγουν από το σχολείο γεμάτα απορίες. Έτσι αναγκάζονται πολλά από αυτά να πηγαίνουν σε φροντιστήρια, για να λύσουν όλες τις απορίες τους. Ένα άλλο βασικό μειονέκτημα είναι ότι σχεδόν όλα τα μαθήματα είναι θεωρητικά και πολύ λίγα είναι πρακτικά, με αποτέλεσμα το κάθε παιδί να μην νοιώθει όμορφα στο σχολείο. Υπάρχουν πολύ λίγα εργαστήρια και όργανα Χημείας και Φυσικής, καθώς επίσης και πολύ λίγοι χώροι γυμναστικής. Όλα αυτά θα βοηθήσαν στο να κάνουν το μάθημα πιο ευχάριστο και κατανοητό.

Το σχολείο αναγκάζει τους καθηγητές πολλές φορές να δίνουν βαθμολογία για την επίδοση του κάθε μαθητή. Οι διάφοροι νόμοι αναγκάζουν τον καθηγητή να βάζει πολλές φορές βαθμούς σε ορισμένους μαθητές που δεν τους αξίζουν, σύμφωνα με τη δική του γνώμη.

«...Θα έπρεπε να υπάρχουν εκτός από τα θεωρητικά μαθήματα και πολλά πρακτικά. Θα έπρεπε τα κίνητρα, για το σχολείο να εκφράζουν την πραγματικότητα και τις κλίσεις του μαθητή ώστε να προκαλούν το ενδιαφέρον του για το σχολείο και να μην έρχεται σε αυτό υποχρεωτικά, αλλά επειδή του ευχαριστεί...»

«...Επίσης θα έπρεπε να υπήρχαν και βιβλιοθήκες με βιβλία κάθε είδους, τα οποία να προσφέρουν στους μαθητές πιο πολλές γνώσεις...»

«...Επίσης η ύλη των μαθημάτων θα έπρεπε να ήταν πιο μικρή για να γίνεται σωστά το μάθημα και να μπορούν κατά τη διάρκεια του μαθήματος οι μαθητές να εκφράζουν και τις δικές τους απόψεις πάνω στα διάφορα ζητήματα, έτσι ώστε αυτό να τους βοηθήσει στο να μάθουν να σκέφτονται...»

ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Σα να μην έφτανε η υφιστάμενη κατάσταση που έχει πιάσει όλους όσους έχουν επηρεαστεί από τις πρόσφατες εξελίξεις στο θέμα των πυρηνικών όπλων και από τη σχετική συμφωνία Ρήγκαν - Γκορμπατσώφ για τους πυρηνικούς όπλους. Το κακό είχε και συνέχεια, που έφτασε μέχρι τα μικρά παιδιά. Ο δήμαρχος της Αθήνας Έβερετ κάλεσε όλα τα παιδιά και «κατέθεσαν» τα όπλα τους. Και το κάλεσμα είχε απήχηση στους γονείς.

Το σύνθημα δόθηκε με την υπογραφή της «ιστορικής» συμφωνίας για τον ευρωπαϊκό χώρο των ηγετών των δύο υπερδυνάμεων. Αξιοποιήθηκε το κλίμα των γιορτών που ήταν ότι έπρεπε για το: «Επί της ειρήνης» και η ύψωση έκλεψε την παρασταση.

Η τηλεόραση γέμισε από ήμους και ψαλμοδίες: Ζήτω η ειρήνη, Μπράβο στην ύφεση, θέλουμε κι άλλη ύφεση, αυτό δε φτάνει. Αυτά ακούγονταν παντού. Από τις ειδήσεις μέχρι και τα ψυχαγωγικά προγράμματα.

Η ρωσόδουλη παπανάρεϊκη κλίκα τρέιβε τα χέρια της. Το χορό τον σέρνει ο Παπανάρεϊ. Εγκώμια στον Γκορμπατσώφ, παϊνέματα - και με το δίκτο του - στη συμβολή των «έξι». Και σιγά - σιγά ακολουθούν όλοι ζητώντας ο καθένας μερικά. Ήταν δυνατό να λείπει η «παλιά» δεξιά; Όλα κι όλα! Προκειμένου για την ύφεση χαλάλι. Η κόντρα γίνεται στο ποιος είναι πιο «συνεπής» και στο ποιος θα κάνει πιο μεγάλη φιγούρα.

Έτσι κι ο Έβερετ για να κάνει εφέ και να πρωτοτυπήσει αποφασίζει να ασχοληθεί με ένα κομμάτι του λαού που απ' ό,τι φαίνεται δεν τα πάει καθόλου καλά με τον αποφασισμό και την ύφεση: τα μικρά παιδιά, που σε πείσμα των «ειρηνόφιλων», με σταθερότητα και επιμονή έχουν σαν βασική τους ψυχαγωγία τον εξοπλισμό τους.

Ντουφέκια, σπαθιά, ξιφολόγες, περίστροφα, κρηνη, ασπίδες, άρματα μάχης, βομβαρδιστικά, κανονια και πυρομαχικά βρίσκονται πλάι - πλάι με μπάλες, αυτοκίνητα και κατασπαρολικά.

Ινδιάνοι, καιουμπόδες, πειρατές, ιππότες, στρατιωτάκια και τερατόμορφα πολεμοχαρή εξωγήινα όντα κάνουν παρέα με κούκλες, στρουμπόκια, ζωάκια κάθε λογής.

Ο Πόλεμος και οι άγριες συγκρούσεις είναι απ' τα πιο αγαπημένα παιχνίδια των παιδιών όλων των ηλικιών. Και είναι χαρακτηριστική η ευκολία τους να παντρευτούν την ειρήνη με τον πόλεμο. Είναι σε κάθε στιγμή έτοιμα να πολεμήσουν και να παλέψουν.

Αυτές οι στρατιές λοιπόν των ετοιμοπόλεμων, πολεμοχαρών πιστιρίκων φαίνεται ότι δεν αρέσκουν καθόλου σε μερικούς μεγάλους με «αγνή ψυχή». Τους ανατρέπουν όλα τους τα σχέδια. Που να ξέρουν πως μια μέρα θα ανατρέψουν κι αυτούς τους ίδιους.

Γι' αυτό το κακό πρέπει να χτυπηθεί στην ρίζα του.

Μια καλή ευκαιρία δίνεται τώρα που όλοι γίνονται ξαφνικά «καλοί» και αποπλίζονται (όλοι εκτός απ' της υπερδυνάμεις) να σταλάξουμε το δηλητήριο της ηττοπάθειας, του στρουθοκαμηλισμού, της υποχώρησης και της παράδοσης στην καθαρή και θαρραλέα καρδιά των παιδιών.

Σίγουρα τα παιδιά δεν έχουν την ώριμη σκέψη ενός ενήλικα και αυθόρμητος τους περιεσχέει. Φτάνει όμως μόνο το ένστικτό τους για να να καταλάβουν βασικές αλήθειες που πολλοί ενήλικες παρά τον πηλολοισμό τους κάνουν ότι δεν βλέπουν. Πως μπορούν άραγε να αρθούν τα παιδιά, ότι παραδίνοντας τα όπλα συμβάλλεις στην ειρήνη, όταν ειρήνη δεν βλέπουν ποιθενά; Όταν η εικόνα του κόσμου γύρω τους είναι εικόνα σπαργαμού, μαζικών καταστροφών και κόλασης; Όταν παντού υπάρχουν «οι καλοί και οι κακοί» που βρίσκονται σε συνεχή κόντρα;

Πως να νιώσουν ασφάλεια αν δεν είναι σε θέση να υπερασπίσουν τον εαυτόν τους;

Και ακόμα περισσότερο πως να πειστούν ότι με το να έχουν όπλα και μάλιστα ψεύτικα, αντιστρατεύονται την ειρήνη και γίνονται αυτά κίνδυνος της έκρηξης του πολέμου;

Κάποις έτσι μπορεί να σκέφτηκε ο μπόμπιρας που παρά την πίεση των γονιών του αρνήθηκε τελικά το κάλεσμα του Έβερετ και προτίμησε να κρατήσει σιωχτά στην αγκαλιά του το τάνκς που παραλίγο θα είχε πετάξει.

Τι ντροπή αλήθεια για μερικούς γονείς που έχουν τέτοια παιδιά! Αλλά και πόσα παιδιά θα ήθελαν να είχαν για γονείς σοβαρότερους ανθρώπους, με λιγότερες απαιτήσεις και ανωμότητα και απ' τα ίδια τους τα παιδιά. Σίγουρα τα παιδιά είναι εκείνα που πρέπει να έχουν την απαίτηση να μην παίζουν οι μεγάλοι με την ειρήνη.

Και δεν είναι λίγες οι μορφές που η ανεξαρτησία μιάς χώρας, η επιβίωση ενός λαού στηρήχτηκαν και στηρίζονται και στην αποφασιστική συμβολή εκπαιδευμένων παιδικών ομάδων. Και στον τόπο μας έχουν γίνει θρύλοι τα κατορθώματα μικρών παλχηκίων σε όλες τις μάχες του λαού μας.

Θα είναι προτιμότερο λοιπόν να αφήσουμε τα παιδιά να μάθουν τη ζωή μέσα απ' το παιχνίδι και να τους δείχνουμε εμπιστοσύνη. Είναι άξια για μεγάλες πράξεις.

Η ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΕΝΟΣ ΜΑΘΗΤΗ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Πριν ένα μήνα περίπου, στις 14 του Δεκεμβρίου, παίχτηκε μια τραγωδία στο Κερασινί. Ένας μαθητής, 15 μόλις χρόνων, στο κατώφλι της ζωής του αυτοκτόνησε γιατί δεν πήρε καλούς βαθμούς στον έλεγχο. Όλος ο αστικός τύπος έγραψε για τη μητέρα του που τον μάλωσε ή για το πόσο ευαίσθητο παιδί ήταν. Όλοι έριξαν το φταίξιμο ή στους γονείς ή στο άτυχο παιδί. Κανένας τους δεν ανέφερε τον πραγματικό υπεύθυνο. Αυτό το αστικό σχολείο και την αστική κοινωνία, που ζούσε και σπούδαζε ο μαθητής. Γιατί αυτό το σχολείο καταπιέζει και εξουθενώνει τους νέους ανθρώπους με το κνήνη των βαθμών και την εντατικοποίηση, προσφέροντάς τους άχρηστη, αντεπιστημονική και αντιδραστική γνώση και τους υποχρεώνει να τη μαθαίνουν χωρίς καμιά, έστω και στοιχειώδη κριτική. Γιατί αυτή η κοινωνία με την κριτική ηθική της θεωρεί «σοβαρούς ανθρώπους» ή «έξυπνους», μόνο όσους έχουν καλούς βαθμούς στα μαθήματα ή έχουν κάποιο χαρτί από κάποια σχολή. Αυτό το σχολείο και αυτή η κοινωνία, της αστικής τάξης και τα δύο, είναι που σκότωσαν το μαθητή.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΤΗ
«ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ»**

ΔΥΝΑΜΩΜΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 2

από μια απόφαση καταγγελίας της και αυτό χάρις στην ταλαντατόμηνη στάση της ΔΑΚΕ που διατάξε να ψηφιστεί ενάντια στην ΕΣΑΚ. Και αυτό γιατί η παράταξη της Ν.Δ. βρίσκεται σε συμμαχία με την ΕΣΑΚ στην ΠΟΕΜ και μοιράζεται μαζί της τις θέσεις του προεδρίου Παρ' όλα αυτά όμως δεν δέχτηκε την πρόταση της ΕΣΑΚ να μην συζητηθεί καθόλου, σαν να μην υπάρχει το ζήτημα. Από την άλλη μεριά δεν μπορούμε να μην αναφέρουμε μια θετική τη στάση της ΠΑΣΚΕ Πειραιά που μέσα στην ΠΟΕΜ καταγγέλλει με αποφασιστικότητα τον σοσιαλφασισμό. Έτσι λοιπόν με κύρια εδώνη της ΔΑΚΕ η Ολομέλεια της ΠΟΕΜ, ανέβαλε το παρόμοιο απόφασης για την επόμενη της διαδικασίας.

Παρ' όλα αυτά, η ίδια η συζήτηση ήταν ένα πρώτο μεγάλο χτύπημα στον σοσιαλφασισμό και μια αποκαλυπτική του πραγματικού προσώπου της ΕΣΑΚ στους «σιμμάζους» της και ιδιαίτερα στην ΣΣΕΚ, η οποία παρά τις επιφυλάξεις της πάνω

στα γεγονότα υποστήριξε σταθερά την πρόταση μας για συζήτηση στην Ολομέλεια.

Πέρα όμως από την ΠΟΕΜ, μεγάλη ήταν η απομύηση του σοσιαλφασισμού στο βασικό μεγάλο εργοστάσιο της Ζώνης, στην ΝΑΥ-ΣΙ.

Σ' αυτό το εργοστάσιο, αντιπροσωπευτικά τον ΕΡΓΑΣ με συνεχείς επικές μίλησε στους εργαζόμενους πάνω στα γεγονότα και τους κάλεσε να απομονώσουν τον σοσιαλφασισμό και κάθε αντιδημοκρατία. Η απήχηση του καλεσμένου στις εργασίες αλλά και στους συνδικαλιστές όλων των παρατάξεων ακόμα και της ΕΣΑΚ ήταν σημαντική. Ο ΕΡΓΑΣ με αυτή την ευκαιρία θέλει να χαιρετήσει όλους τους εργατές της Ζώνης αλλά και τους δημοκράτες συνδικαλιστές που στάθηκαν στο πλευρό του σ' αυτήν την δύσκολη μάχη.

Και αυτό γιατί η υπεράσπιση της εργατικής δημοκρατίας είναι η βασική προϋπόθεση για να την ανάπτυξη κάθε υγιούς ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Η ΕΣΑΚ ΓΙΑ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΠΟΥΛΑΕΙ ΤΟ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΟ ΣΤΗ ΖΩΝΗ

Στην ίδια την περίοδο που ο σοσιαλφασισμός οργάνωσε την επίθεση του ενάντια στο ΕΡΓΑΣ, ταυτόχρονα χτυπούσε τον αγώνα των εργατών της Ζώνης για αυξήσεις πάνω στο μεροκάματο. Είναι γνωστό στους αναγνώστες μας, πως από τον προηγούμενο Οκτώβριο ο ΕΡΓΑΣ πρωτοπόρα έβαλε το ζήτημα για αύξηση 700 δρχ. καθαρά πάνω στο μεροκάματο. Το αίτημα αυτό χτυπήθηκε τότε από την ΕΣΑΚ, η οποία όμως κάτω από την γενική αγανάκτηση αναγκάστηκε να το δεχθεί όχι όμως τότε, αλλά από την 1 Γενάρη του 1988.

Να όμως που με τον ερχομό του νέου χρόνου αποκαλύφθηκε η απάτη της ΕΣΑΚ. Χωρίς να κάνει νέα Γενική Συνέλευση παραβίασε το αίτημα της συνέλευσης του Οκτώβριου και διαπραγματεύεται με τους εργοδότες το σάσιμο της αύξησης σε δύο δόσεις.

Τι στιγμή που γράφεται αυτό το άρθρο η Ζώνη βρίσκεται σε 48ωρη απεργία χωρίς να ξέρει ακριβώς ποιο είναι το αίτημα που διεκδικεί.

Ο ΕΡΓΑΣ μέσα στην φάση, που είχε σαν κύριο καθήκον να αποκρούσει την σοσιαλφασιστική επίθεση, δεν άφησε την υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζόμενων. Με την προκήρυξη που μοιράσαμε ενημερώσαμε τους εργατές για τα παζάρια της ΕΣΑΚ με την εργοδοσία και κάλεσαμε τους εργατές στην Γ. Συνέλευση που θα γίνει σε λίγες ώρες από την στιγμή που γράφεται αυτό το άρθρο, να ψηφίσουν υπέρ της συνέχισης της απεργίας με αίτημα 700 δρχ. καθαρά αύξηση, και αυτό να κατοχυρωθεί μέσα στην τοπική σύμβαση του κλάδου.

Η ΕΣΑΚ φοβούμενη την αντίθεση του κόσμου μετέτρεψε τον χαρακτήρα της συνέλευσης σε απεργιακή συγκέντρωση, έτσι που να μην δεσμεύεται από τίποτα για τα παζάρια της.

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ «ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΚΕΡΑΙΑΣ» ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΛΑ·Ι·ΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

λιάς Δεξιάς, θορυβήθηκε και εξαρχής έβγαλε τον εκφραστή του Γιωργάκη Παπανδρέου να φιλολογεί σε διαλέξεις, συνεντεύξεις και άρθρα για την αναγκαioτητα ελεύθερης ραδιοφωνίας και τη δημοκρατία και αριστεροσύνη του ΠΑΣΟΚ, που την προωθούσε.

Μόλις όμως είδε, πως η πρωτοβουλία έγινε πράξη και πήρε διαστάσεις ελεύθερο - ραδιοφωνικού κύματος και κατάρρευσης της κρατικής ραδιοφωνίας, αφυστίχτηκε. Μάζεψε τον Γ. Παπανδρέου, πέταξε το ψευτο - δημοκρατικό προσωπείο και έβγαλε μπροστά τον Κυκλαμάνη με το νομοσχέδιο για την ραδιοφωνία, που με τις διατάξεις του πετσόκοβε και καθιστούσε την ελεύθερη ραδιοφωνία παράρτημα του κράτους. Φυσικά ο εμπνευστής δεν ήταν ο Κυκλαμάνης, αλλά αυτός ο ίδιος ο Α. Παπανδρέου, που ήδη από τις 30.1.87 (Νέα, σελ. 2) έδωσε τις βασικές κατευθύνσεις.

Αυτό όμως αντικειμενικά ήταν πιο πίσω από τις ήδη μαθημένες στην ραδιοφωνική πολυφωνία λαϊκές διαθέσεις. Επίσης ήταν πιο πίσω απ' την ήδη κατακτημένη καλύτερη ποιότητα πληροφοροφόρησης. Σύμφωνα εκτός του ότι οιώνω το στόμα των «εκσυγχρονιστών» της Παλιάς Δεξιάς (μιας και αυτός ήταν ο βασικός σκοπός του νομοσχεδίου), μέσα στα πλαίσια της εξ ανάγκης ισονομίας, φώναζε και το ραδιο - φωνικό στόμα του ψευτο - ΚΚΕ και των τριγύρω του, των καθαροίμων εκφραστών του φιλο - Γκορμπατσώφικου ιδεολογικού - πολιτικού ρεύματος.

Ετσι δεν άργησε να σχηματιστεί το μέτωπο κριτικής κατά του νομοσχεδίου. Το οποίο μέτωπο, με προεξάρχοντα τα μύρα της Παλιάς Δεξιάς και κάτω απ' τις ενδο - πασοκικές πιέσεις των φίλο - Γκορμπατσώφικών (για να μην κλονιστεί η συμμαχία τους με το ψευτο - ΚΚΕ), κατάφερε την τροποποίηση πέντε άρθρων, που χρίσανε το «χάπι» και τίποτα ουσιαστικότερο.

Εν τω μεταξύ το ψευτο - ΚΚΕ έπρεπε γρήγορα τώρα να εξασφαλίσει τα συμφωνημένα του με το ΠΑΣΟΚ και να κατοχυρώσει τα ανταλλάγματα του. Έτσι στις 14.12.87 βγάλε άρον - άρον και πρόχειρα στον αέρα τον διαδημοτικό ραδιοσταθμό, «Διαλό 10», μέσα στον οποίο κατέχει την πλειοψηφία. Η υποστηρικτική δήλωση Φλωράκη και Παπανδρέου στον σταθμό αυτόν στολίζουν εξαρχής την φιλο - ρωσική - Δεξιά

ταμπέλλα του μέσα στη λεωφόρο Αγ. Νικολάου στα Νέα Λιόσια.

Με το που εξασφαλίζεται και επίσημα πλέον το αντάλλαγμα, την ίδια μέρα κιόλας (14.12.87 το πρωί) με απόφαση του νομάρχη Θεσ/νίκης γίνεται η πρώτη επίθεση από αστυνομία και πολεοδομία κατά του μικρού κτίσματος 40 τ.μ. του Δήμου Θεσ/νίκης στο δάσος Σειχ - Σου, το οποίο αρχικά σύμφωνα με τον Κούβελα επρόκειτο να στεγάσει μηχανήματα της ραδιοφωνίας του Δήμου. Την ίδια μέρα ο Κούβελας με συνέντευξη του στον «Ελεύθερο Τύπο» (Ε.Τ., 15.12.87, σελ. 21) αρχίζει με τα «ναι μεν, αλλά» να βάζει και αλίγην τηλεόραση μέσα στον προορισμό του ραδιοφωνικού κτίσματος.

Στις 14.12.87 το βράδυ ξαναεπιχειρείται δεύτερη επίθεση κατά του κτίσματος, χωρίς όμως επιτυχία, λόγω νεοδημοκρατικής περιφρούρησης.

Στις 15.12.87 το Ειρηνοδίκειο Θεσ/νίκης κάνει δεκτή την αίτηση του Δήμου για αναστολή εκτέλεσης της απόφασης του νομάρχη για καταδoσίση του κτίσματος. Παρά όμως την δικαστική απόφαση, ισχυρή αστυνομική δύναμη αποκλείει την περιοχή γύρω απ' το κτίσμα με το «έτσι θέλω», πράγμα που προδιαγράφει το τι πρόκειται να ακολουθήσει, μιας και το επιθετικό σχέδιο των παρασκηνίων ήταν η τελευταία ευκαιρία της Νέας Δεξιάς για να μην χάσει το τρινο έλεγχου κι αυτής ακόμα της τηλεόρασης.

Στις 16.12.87 ο Α. Κυκλαμάνης ανακοινώνει τις τροποποιήσεις στο νομοσχέδιο και ο φίλο - ρωσικός τύπος δηλώνει την ικανοποίησή του (Πρώτη, 17.12.87, σελ. 4). Έτσι χωράει και το κεφάλι του ψευτο - ΚΚΕ στον έλεγχο της ραδιοφωνίας και κατοχυρώνεται ο διημερο λειτούργιας «Διαλό 10». Την ίδια μέρα η Πρώτη προβάλλει τις δηλώσεις **Νέστορα** εκπροσώπου του Γκορμπατσώφικου ιδεολογικού - πολιτικού ρεύματος, που τα βάζει με τον Κούβελα, ξεχνώντας τις δύο ήδη αστυνομικές επιθέσεις. Γίνεται ακόμη φανερότερο ότι ΠΑΣΟΚ και ψευτο - ΚΚΕ τα έχουν βρει και έχουν κανονίσει τις επόμενες κινήσεις τους.

Στις 17.12.87: Στις 4 τα ξημερώματα ΜΑΤ - ΜΕΑ και μπουλντόζες, επιχειρούν για τρίτη φορά επίθεση κατά του κτίσματος χωρίς όμως να καταφέρουν να το γκρεμίσουν, λόγω ισχυρής περιφρούρησης.

Στις 21.12.87: Ισχυρή αστυνομι-

κή δύναμη από 230 ΜΑΤ - ΜΕΑ και 60 ΕΚΑΜ, Αθήνας και Θεσ/νίκης, εξαπολύει επίθεση μεγάλης κλίμακας και έντασης. Αυτή η τέταρτη επίθεση, περνώντας με ξυλοδαρμούς και αφηνοντας τραυματίες, καταφέρνει τον στόχο της και γκρεμίζει το κτίσμα. Το Γραφείο Τύπου της Νομαρχίας Θεσ/νίκης αναφέρει ότι «έγινε αναγκαστική χρήση βίας» και ο Νομάρχης Θεσ/νίκης Σβαβιανός μετέπειτα το διαψεύδει με τον φαρισαϊκό και γλοιύο ισχυρισμό ότι «η παραπομπή της δήλωσης του, οφείλεται σε... βλάβη του τίτλης της νομαρχίας» (Πρώτη, 23.12.87).

Ο ΚΑΙΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΔΕΞΙΑΣ

Η επίσημη «Ν.Δ.», μέσω του μητσοτακικού Κούβελα, προσπάθησε να περάσει «απ' το παραθύρακι» την έξω από κρατικό έλεγχο τηλεόραση, με πλάγιες μεθοδούς πολιτικαντισμού και φτωχού πραξικοπηματισμού. Η «Ν.Δ.» με αυτή της την πολιτική στο συγκεκριμένο θέμα μάταια πασχίζει να αναδειχθεί σε τιμητή και θεματοφύλακα της ελεύθερης πληροφοροφόρησης.

Η «Ν.Δ.» με το Σύνταγμα του 1975 κανόνισε, ώστε η τηλεόραση να βρίσκεται κάτω απ' τον αποκλειστικό κρατικό έλεγχο. Και τώρα, που έχασε αυτόν τον έλεγχο και μετετράπηκε σε μπουμεραγκ εναντίον της, επιχειρεί να το ανατρέψει στην πράξη.

Ποιούς κοινοβουλευτικούς αγώνες, για τροποποίηση του Συντάγματος ή για παράκαμψή του με μια νομοθετική ρύθμιση για την τηλεόραση, έκανε η Παλιά Δεξιά; **Κανέναν!**...

Ποιούς προπαγανδιστικούς ή «διαφωτιστικούς» αγώνες ζώματος και μοχλοδύναμους της λαϊκής συνειδήσεως με το σπέρμα της «ελεύθερης τηλεόρασης» έκανε η Παλιά Δεξιά; **Κανέναν!**...

ΤΟ ΨΕΥΤΟ - ΚΚΕ ΚΑΙ Η ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΛΡ ΚΑΙ ΚΚΕσ-ΑΔ

Το ψευτο - ΚΚΕ ήταν αρχικά εχθρικό και ενάντια σε κάθε άποψη για απελευθέρωση της ραδιοφωνίας με βασικό του επιχειρήματα τον μπουλούτα της ιδιοτικοποίησης, λές και η αστική κρατικοποίηση έχει να μας επιδείξει τίποτα καλύτερο. Βλέποντας όμως την «ελεύθερη

ραδιοφωνία» να προχωράει κι αυτό να μένει στην στέρα και απόλυτη άρνηση, αναδιπλώθηκε και αναπροσάρμοσε την άρνησή του στα πλαίσια της πρότασής του για «δημοτική και κοινωνικοποιημένη ραδιοφωνία». Μια θέση κορμική και ραμμένη για τα δικά του μέτρα, απαγορευτική όμως για πολίτες, που δεν έχουν στον έλεγχό τους Δήμους ή μαζικούς φορείς.

Όμως στο ζήτημα της τηλεόρασης η στάση του ψευτοΚΚΕ ήταν αποφασιστική, όπως και του ΠΑΣΟΚ. Η δικτοκόφιλη παλιά δεξιά δεν έχει δικαίωμα για τηλεόραση. Η τηλεόραση και όχι το ραδιοφωνο είναι ο κύριος προπαγανδισμός στις μάζες, ο κύριος διαμορφωτής της κοινής γνώμης.

Κι όχι μόνο το ψευτοΚΚΕ, αλλά και οι υπόλοιποι ψευτοαριστεροί ΚΚΕσ και ΕΑΡ κράτησαν την εξής ελεεινή στάση μετά την βάνουση επίθεσης της αστυνομίας στο Σειχ - Σου: **Καταδίκασαν και τις δύο πλευρές** - εξ ίσου.

Όμως δεν ήταν η κυβέρνηση, αλλά η αντιπολίτευση που έχασε την κεραία της και είχε τους τραυματίες της στο Σειχ Σου.

Αυτοί, κάνοντας ότι αποδοκιμάζουν το ΠΑΣΟΚ, χτύπησαν από κοινού μ' αυτό το δικαίωμα την Ν.Δ. για τηλεόραση. Αυτοί οι υποκριτές υπεράσπισαν αποτελεσματικά την αστυνομική επίθεση και την πτώση του σταθμού, κρατώντας μια δήθεν ουδέτερη θέση.

Η ΟΑΚΚΕ, παρ' όλη τη διαπίστωση της για το χαρακτήρα της τηλεόρασης που ετοίμαζε ο Κούβελας και παρ' όλο τον τυχοδιωκτικό τρόπο με τον οποίο αυτός κινήθηκε, έβγαλε ανακοίνωση που διαβάστηκε από το δημοτικό σταθμό του Πειραιά, την παραμονή των Χριστουγέννων στην οποία καθαρά και ζάστερα υποστήριξε το δικαίωμα στον Δήμο της Θεσ/νίκης, αλλά και στην Ν.Δ. και σε κάθε κόμμα να στήσει τηλεόραση.

Έκανε την τοποθέτηση ότι η έκφραση όλων των τάσεων μέσα στην αστική τάξη δίνει πλεονεχτικές θέσεις στο λαό στο επίπεδο της πληροφοροφόρησης, ενώ ταυτόχρονα καταδικάζει και εκείνο που ήταν τις δήθεν ουδέτερες θέσεις και αποκάλυψε ότι πίσω από το χτύπημα ήταν η ρωσόφιλη πολιτική του μπλοκ της νέας δεξιάς.

Σβεία στη συνέχεια μετά τη συγκρούση κι αφού ο Κούβελας έπεσε στα πόδια του Φλωράκη, ζήτησαν την συμπαράστασή του για τη δοριφορική αναμετάδοση ζένων

προγραμμάτων, ο Φλωράκης δέχτηκε αυτό με τον όρο στα ζένα προγράμματα να συμπεριλαμβάνονται και τα ανατολικο-Ευρωπαϊκά. Εννοείται ότι επανέλαβε την απόφαση του Κόμματός του η τηλεόραση, δηλαδή αυτή που λέει τις ειδήσεις, είναι κρατική.

Ετσι ώστε και συνολικά η Νέα Δεξιά να μην χάνει τον έλεγχο, αλλά και το ψευτο - ΚΚΕ να μπορεί να την σπρώχνει αποτελεσματικότερα στις αγκάλες του μεγάλου του εργοδότη, του Γκορμπατσώφ.

Αυτός ο τυχοδιωκτισμός του ψευτο - ΚΚΕ περί τα ραδιοηλεκτρονικά, δεν είναι τίποτα περισσότερο από την τακτική έκφραση της βαθύτερης στρατηγικής του επιδίωξης υπέρ της Νέας Δεξιάς και του ρωσικού ιμπεριαλισμού.

ΤΑ ΔΥΟ ΜΟΝΟΜΑΧΑ ΜΠΛΟΚ

Από την στάση, που κράτησαν οι διάφορες πολιτικές δυνάμεις στην διάρκεια και στην κορύφωση της «ηλεκτρονικής» κρίσης, διαμορφώνονται δύο αντίπαλα - μονομάχα μπλοκ.

Απ' τη μια: το μπλοκ της Παλιάς Δεξιάς, με τη «Ν.Δ.» και τη «ΔΗ.ΝΑ.» ουραγό. Μέσα εδώ υπάρχουν ορατές διαφορές και διαφοροποιήσεις, που όμως την ώρα της κρίσης μπήκαν σε δεύτερη μοίρα και το ενωτικό στοιχείο κυριάρχησε συντριπτικά. Έτσι λοιπόν οι Εβερτ και Ανδριανόπουλος, οι δήθεν «πατριάρχες» της «ελεύθερης ραδιοφωνίας», ενίσχυσαν τον Κούβελα, τον «πρωταγωνιστή» μιας ομηχλώδους «ελεύθερης τηλεόρασης», παρά το ότι ο Κούβελας -πιστό τσιράκι του Μητσοτακη -επεχείρησε με το πυροτέχνημά του να αφαιρέσει «τα πρωτεία» απ' τους δελφίνους της «Ν.Δ.». Όλοι αυτοί την στιγμή της σύγκρουσης βρέθηκαν ενωμένοι. Το ίδιο έκανε και η «ΔΗ.ΝΑ.», παίρνοντας κατ' αρχήν το μέρος τους.

Απ' την άλλη: Το μπλοκ της Νέας Δεξιάς, με ΠΑΣΟΚ, ψευτο - ΚΚΕ, Ε.ΑΡ., «Κ»Κεσ - ΑΑ κ.λπ. Όλοι αυτοί, παρά τις επιμέρους αντιθέσεις τους, την κρίσιμη ώρα της επίθεσης τάχθηκαν ενιαία κατά της Παλιάς Δεξιάς, είτε μέσα απ' την αστυνομοκρατία του δράστη «ΠΑΣΟΚ», είτε μέσα απ' την άμεση πολιτική του κάλυψη με την ταχτική των ίσων αποστάσεων και την ειδική καταγγελία της Παλιάς Δεξιάς, όπως έκαναν το ψευτο -

ΚΚΕ, η Ε.ΑΡ., το «Κ»Κεσ - ΑΑ κ.λπ. Και αυτό δεν έγινε τυχαία, έγινε σαν πηγαίο αποτέλεσμα βαθύτερης ιδεολογικού - πολιτικής ενότητας όλων τους, που είναι ο φίλο - ρωσισμός τους, ο φίλο - Γκορμπατσώφισμός τους και η κόντρα τους με την Παλιά Δεξιά.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Όταν τα πράγματα σφίγγουν και η κρίση κορυφώνεται, τότε ξεκαθαρίζουν οι φίλοι και οι εχθροί, και όλοι παίρνουν τις θέσεις τους, χωρίς τσιριτσάνουλες και νάζια. Έτσι έγινε και τώρα. Όλοι πήραν τις θέσεις τους με τελικό αποτέλεσμα να φτιαχτούν τα δύο αντίπαλα - μονομάχα στρατόπεδα: Το μπλοκ της Νέας Δεξιάς ενάντια στο μπλοκ της Παλιάς Δεξιάς.

Ο λαός δεν έχει να βρει τίποτα καλό ούτε στον έναν, ούτε στον άλλον. Αντίθετα πρέπει να εκμεταλλευτεί τις αντιθέσεις τους για να προωθήσει τα δικά του συμφέροντα, που είναι διαφορετικά και ανταγωνιστικά σ' αυτούς τους δύο:

- Πρέπει να υπερασπίζεται το δικαίωμα του καθέ πολίτη, ανεξαρτήτως ιδεολογικού - πολιτικής τοποθέτησης, να μιλάει ελεύθερα με όλα τα μέσα της παλιότερης και σύγχρονης τεχνολογικής μαζικής ενημέρωσης. Το δικαίωμα αυτό δεν πρέπει να αναγνωρίζεται στην ακροδεξιά, που φασίστατες και τους θαυμαστές εγκληματίων κατά του ελληνικού λαού και όλης της ανθρωπότητας.

- Πρέπει να υπερασπίζεται το δικαίωμα των πολιτών να πληροφρονούνται ελεύθερα από κάθε ειδησεογραφική πηγή, χωρίς κανένα περιορισμό, χωρίς κανένα κρατικό ή κοινωνικό ή δημοτικό κόσκινο έλεγχου.

- Πρέπει να αναδειχθεί σε πανδημοκρατικό - παλλαϊκό το αίτημα και επιθυμία του λαού για πλήρη ελευθερία λόγου, τύπου, ραδιοφώνου τηλεόρασης απ' τον καθένα πολίτη, που νομίζει πως κάτι έχει να πει ή να δείξει προς τους συμπολίτες του.

- Τέλος, πρέπει να αποκαλύψουμε και να χτυπήσουμε κάθε προσπάθεια για εκτροπές και υπονομιεύσεις των δικαιωμάτων και των ελευθεριών του λαού. Πρέπει να τσακίσουμε το χέρι, που επιχειρεί να κλείσει το στόμα, τα αυτιά και τα μάτια του λαού.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

ΥΠΟΠΤΗ Η ΕΚΡΗΞΗ ΤΗΣ ΜΑΛΑΚΑΣΑΣ

Τα εννόσιμα, υπονομιεύματα και ευθέως ισχυριζόμενα κατά τον Χαραλαμπίδου χρωμάτισαν την πολιτική τάση αναζήτησης ευθύνων. Φυσικά θα ήταν αδιανόητο να αρνηθεί ο κάθε πολίτης την ύπαρξη και αναζήτηση συγκεκριμένων και όχι κάποιων θολών ή εικαζόμενων ευθυνών. Γιατί όμως όλοι αυτοί, και κυρίως οι φίλο - ρώσοι συντάκτες των εφημερίδων, μετετράπησαν ομαδικά, μέσα σε μια νύχτα, σε σφοδρά αντι - Χαραλαμπίδου και ξεχάσαν τον Α. Παπανδρέου; Ναι, αυτόν τον πολιτικό προϊστάμενο του υπουργού, που απ' το 1984 κιόλας είχε υποσχεθεί - δεσμευτεί να μεταφέρει αυτό το στρατόπεδο μακριά από την κατοικημένη περιοχή της Μαλακάσας. Πράγμα - που φυσικά - όπως και τόσα άλλα - δεν έκανε, γιατί «το ξέχασε». Ποιός είναι λοιπόν ο βασικό ανακόλοθος και ασυνήθης; Ο πανταχόθεν βαλλόμενος και καθόλου για λύπηση Χαραλαμπίδου ή ο Α. Παπανδρέου, ο πολιτικός προϊστάμενος του ψεύδους και της δημαγωγίας;

Ετσι λοιπόν με τις «εγκληματικές αμέλειες» και τα «μειωμένα μέτρα ασφαλείας» και χωρίς ίχνος δημοσιογραφικής δεοντολογίας οι εκρήξεις στην Μαλακάσα πέρασαν μέσα απ' την νεοδεξιά κολυμβήτρα και βαφτίστηκαν, παίρνοντας το όνομα «ατύχημα»... Βασικά, αφηνοντας όμως και για κάθε ενδεχόμενο ανοιχτό και υποβαθμισμένο το «παραθύρακι» της δολιοφθοράς.

Τα ερωτήματα όμως υπάρχουν μέσα στον λαό και τα καταθέτουμε έτσι ομακά και αμείλιχα:

- Ποιό «ατύχημα» και «αυτανάφλεξη» ή κάποια «αμέλεια» μπορεί να συμβεί μέσα στην μειωμένη κυκλοφορία νύχτα των Χριστουγέννων, με το θερμόμετρο στην υπαίθρο της Μαλακάσας κοντά στους μηδέν βαθμούς και με πανύψηλη την υγρασία τριγύρω;

- Γιατί σ' αυτό το «παραμειωμένο» στρατόπεδο - αποθήκη δεν συνέβησαν «ατυχήματα», «αυτανάφλεξεις» στη διάρκεια του μισήμυριου του ψευτιού καλοκαιρινού καύσωνα, με το θερμόμετρο κοντά στους πενήντα βαθμούς και την πανύψηλη ήληρότητα της ατμόσφαιρας στο περιβάλλον;

Οι μαυροί κοντολοφόροι του νεοδεξίου και φίλο - ρωσικού τύπου υποτιμών τη νοημοσύνη και την εμπειρία του λαού, προσπαθώντας να σπρώξουν το κλίμα στην κατεύθυνση του «ατυχήματος», παρά και ενάντια σε κάθε επιστημονικό και φυσικό δεδομένο. Γι' αυτό και θα σπασούν τα μούτρα τους. Υπάρχουν όμως και ορισμένα άλλα ερωτήματα τεχνικού τύπου σχετικά με τις αποθηκεύσεις πυρομαχικών και την μεταδοτικότητα των εκρήξεων:

- Πως είναι δυνατόν μια «αυτανάφλεξη» φωσφορούχων και τροχειοειδικών να μεταδοθεί σε πυρομαχικά με τόση μεγάλη έκταση, στη στιγμή που αυτά τα πυρομαχικά βρίσκονται μέσα σε ασφαλείς απο-

θήκες, μακριά και εκτός υπαίθρου. Κι αν ακόμη μερικά πυρομαχικά δεν είχαν αποθηκευτεί, πως ερμηνεύεται αυτή η τόσο μεγάλη κλίμακα πυροδότησής τους, που ξεπερνάει την κλίμακα των ατύχαιων αυτών πυρομαχικών;

- Επίσης σε συνδυασμό με το παραπάνω μπαίνει και το ερώτημα της εξήγησής της ταυτόχρονης δημιουργίας τόσων πολλών εκρηκτικών εστιών, που αντί να ακολουθούν μια διαδοχική - αλυσιδωτή πορεία εκρήξεων η μια μετά την άλλη, αυτές έγιναν με μεγάλη χρονική ταύτιση σαν να πυροδοτήθηκαν από κοινού ή με σχεδισμένη αλληλοδιάδοχη πυροδότηση, χωρίς τις λογικές χρονικές περιόδους παύσης ανάμεσα στις εκρήξεις.

Με αυτά τα φυσικά - επιστημονικά και τεχνικά - αποθήκευτικά δεδομένα, το μυαλό του λαού δεν πάει στο τυχαίο, στο «ατύχημα» ή στην «αμέλεια». Αντίθετος, πάει στην εσκεμμένη πυροδότηση, τη δολιοφθορά, το σαμποτάζ. Το να αμφισβητεί κάποιος αυτά τα αντικειμενικά δεδομένα είναι ή ηλιθιότητα ή είναι βλατός, σαν τους δημοσιογράφους του νεοδεξίου και φίλο - ρωσικού αστικού τύπου.

Εκτός όμως απ' αυτά τα σταθερά και ισχυρά αντικειμενικά στοιχεία, υπάρχει και η συγκεκριμένη ανάληψη ευθύνης του «σαμποτάζ» απ' την πολύ ύποπτη «οργάνωση» με τον τίτλο «Αντιεξουσιαστικός Αγώ-

νας». Την ίδια τη νύχτα των Χριστουγέννων τα τρία απαντά τα τηλεφωνήματα ανά τέταρτο (από τρεις παρά τέταρτο μέχρι τρεις και μισή) στην εφημερίδα «Ελευθεροτυπία» αυτής της «οργάνωσης» είναι μια επιπλέον υποκειμενική κραυγαλέα απόδειξη και μάλιστα επί τρεις φορές επιβεβαιωμένη.

Και όμως ο νεοδεξιώτς και φίλο - ρωσικός τύπος κυρίως, συνέχισε να προβάλλει σε βασική πλευρά το «ατύχημα» και την «αμέλεια» και δειτερεύοντες, και μετά την ανάληψη ευθυνών, το εμφανές αίτιο του σαμποτάζ. Αυτό δεν ήταν στρουθοκαμηλιόμο, ήταν και είναι μια συνειδητή πολιτική επιλογή υποβάθμισης των αιτίων και του σαμποτάζ και υπέρμετρη προβολής των ευθυνών του Χαραλαμπίδου. Και ήταν τόσο έντονη αυτή η πολιτική γραμμή για τον αποπροσανατολισμό του δρόμου τους, βγήκαν μετά από δύο μέρες ξανά στο τηλέφωνο της «Ελευθεροτυπίας», μόνο που αυτή τη φορά διέφευσαν την αρχική τριπλή τους επιβεβαίωση ανάληψης ευθυνών για το σαμποτάζ.

Όμως, όπως όλοι οι αντεπαναστάτες και πράκτορες, διέπραξαν κι αυτοί το λάθος τους, το πολιτικό τους λάθος.

Βιάστηκαν με το πρώτο τους τηλεφώνημα να δώσουν και τα διαπιστευτήρια της αληθινής τους τα-

τότητας, με στοιχεία - γεγονότα, που ποτέ δεν είδαν το φως της δημοσιότητας και βρίσκονταν στους απόρρητους φακέλλους της κρατικής Ασφάλειας. Ο ίδιος ο «Αντιεξουσιαστικός Αγώνας», αναλαμβάνοντας την ευθύνη του σαμποτάζ, αποκάλυψε ότι το έκανε σαν αντίποινα για την ανακάλυψη απ' την Ασφάλεια του περιστρόφου, των καλυμμάτων προσώπου και των προκηρυξιών της «17 Νοέμβρη» στην τοποθεσία Λούμπα της Πάρνηθας το 1979. Ποιός άλλος εκτός απ' τους πράκτορες, που είτε εμφανίζονται με τη μια είτε με την άλλη η ονομασία, και είναι γνώστες κρατικών απορρήτων θα μπορούσε να έκανε αυτή την δολιοφθορά της Μαλακάσας και μάλιστα με ένα τόσο πειστικό «ιστορικό» στοιχείο - γεγονός; Γι' αυτό και η όψιμη διάψευσή τους, με τόση μάλιστα καθυστέρηση, πέφτει στον βρόντο και δεν πείθει.

Ετσι μέσα απ' αυτά τα γεγονότα προβάλλει, χωρίς φκισιδώματα και παραλλαγές, συνεχές και ενιαίο το μαύρο ήμισ, μέρη του οποίου είναι η «17 Νοέμβρη» - συγκεκριμένα πράκτορες γνώστες κρατικών μυστικών - «Αντιεξουσιαστικός Αγώνας» - φίλο - ρωσικός αστικός τύπος, που με άμεσα και έμμεσα χτυπήματα βάλλουν κατά των Πασοκικών - κυβερνητικών φραξιών, που προβάλλουν εμπόδια ή αντιστάσεις στη Ρωσική διείσδυση στην Ελλάδα και τον φίλο - ρωσικό

προσανατολισμό του Παπανδρέου.

Γι' αυτό γίνεται το σαμποτάζ στη Μαλακάσα: ένα ακόμα χτύπημα (έμμεσα αυτή τη φορά) με στόχο τον υπουργό του νευραλγικού για το αστικό κράτος υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Γι' αυτό την σκυτάλη αυτού του χτυπήματος παίρνει ο φιλορωσικός και νεοδεξιώτς τύπος για το πολιτικό μέρος του χτυπήματος στον Χαραλαμπίδου. Γι' αυτό ο αντιτούρκος σωβινιστής και όχι θερμά φιλορώσο Χαραλαμπίδου, οι τρεις όλη την ρωσοκίνητη μπόθα και ανάθεμα, ενώ ο πολιτικός του προϊστάμενος φίλο - ρώσος Παπανδρέου βγαίνει λάδι και συμπαραστάτης των θυμάτων.

Ο «Αντιεξουσιαστικός Αγώνας», που σχετίζεται κατευθείαν με την «17 Νοέμβρη», (που κινείται σε φιλορωσική τροχιά) και που ο ίδιος είχε φροντίσει πριν λίγο καιρό με την βόμβα του στο ΕΒΕΑ να ξεκοιλιάσει αθώους πολίτες, πρέπει να συλληφθεί.

Απαιτούμε απ' το αστικό κράτος και τις υπηρεσίες του την γρήγορη ανακάλυψη, την άμεση σύλληψη και το ξεδόντισμα όλου αυτού του πρακτορικού συρφετού, των συνυπατόν του και των συνδέσμων του που λειτουργούν σαν ομάδες κρούσης του Ρωσικού ιμπεριαλισμού.

Η χώρα δεν έχει ανάγκη από πρόκτορες και τρομοκράτες, που κότευθύνονται απ' τις δύο υπερδυνάμεις και των ανταγωνισμών τους, γι το αλυσοδέσιμο και την καθυπόταξη του λαού μας.

8 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ

ΖΗΤΩ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΑΦΓΑΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Στις 27 του Δεκέμβρη έκλεισαν 8 χρόνια από την εισβολή των Ρώσων...

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Το Αφγανιστάν είναι μια φτωχή, ορεινή χώρα και η οικονομία της στηρίζεται στη γεωργία και τη κτηνοτροφία.

Τον Ιούλιο του 1973 ανατράπηκε ο επί 40 χρόνια βασιλιάς Μοχαμέντ Ζαχίρ Σαχ.

Την εξουσία παίρνει η φράξια Χαλκ που φιλορώσικο κόμμα, με τον Ταράκι και ύστερα με τον Αμίν.

Για την κατακτηση του Αφγανιστάν σημαντικό ρόλο έπαιξε η αεροβόμβα Ρωσίας - Καμπούλ...

Τα φερόμενα των Ρώσων προπαθήσαν να παρουσιάσουν τον Αμίν σαν πράχτορα των αμερικάνων...

Τέλη του 81 ο υπουργός άμυνας της Ρωσίας στρατηγός Σκότσοφ επισκέπτεται την Καμπούλ...

ΜΙΑ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΝΑΖΙΣΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Η επέμβαση των Ρώσων ιμπεριαλιστών έχει προκαλέσει ποταμούς αίματος και μεγάλες καταστροφές.

Μετά την Ιαπωνία, η Αγγλία και η Γαλλία ζήτησαν την άμεση ανάκληση των στρατευμάτων κατοχής.

Μ' αφορμή την επέτειο της εισβολής δεκάδες χιλιάδες σφγανών προσφύγων διαδήλωσαν στο Πακιστάν, στην Περσία και στην Ινδία.

Σήμερα, που έσθονται 30 μερικά χρόνια από την εισβολή των Ρώσων...

ΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΉΤΑΝ ΠΕΡΙΠΛΑΤΟΣ

Σήμερα οι Ρώσοι ιμπεριαλιστές έχουν υποτάξει τη χώρα με την άδεια των απλών Έγγων...

Ο Ρωσικός στρατός και τα τμήματά του στη χώρα είναι ρητά υπομοναχικά και θροσκονικά σε κριση.

Οι απόψεις τους είναι μεριμνές και αυτό έχει μεγάλο αντίκτυπο τόσο στους στρατιώτες, τους απλούς Αφγανιστάν...

Από την άλλη μεριά οι ανταρτικές δυνάμεις φτάνουν τις 250 χιλιάδες άνδρες...

πολιτών που διαδήλωσαν στο κέντρο της Μόσχας και του Λένινγκραντ...

Η ανυπακογή αντίσταση και η πατριωτική κατακρηνηγή μετέτρεψαν το Αφγανιστάν σε Βιετνάμ της Ρωσικής εισβολής.

Η αντίσταση με την χρήση αμφοβόμων κατακρηνηγών έγινε με την άδεια των απλών Έγγων...

Τοις τελευταίοις έργοι, οι Ρώσοι υπερηφάνισαν «επιχειρηματίες»...

ΟΙ-ΕΙΡΗΦΗΤΙΚΕΣ-ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΟΦ

Είναι σαφές ότι διαβήθηκε από την Γκορμπάτσωφ...

Τον Οκτώβριο του 1986 στη Νέα Δελχί...

Τη συνθηκολογία των ανταρτών στην εξουσία ανέλαβε ο Νουρμουνίζατ...

Στην προκήρυξη του Νουρμουνίζατ για παράδοση των όπλων...

Στις μέρες του 1987 ο Νουρμουνίζατ προέβλεπε στην αντίσταση...

αποκαταστάσει και τα μέσα επαναστασιακή με σκοπό να με την πατριωτική...

Εξίστη η Γκορμπάτσωφ ξεκινάει να υποστηρίξει...

Η αντίσταση της Αφγανιστάν και η πατριωτική κατακρηνηγή...

Η αντίσταση της Αφγανιστάν και η πατριωτική κατακρηνηγή...

Η αντίσταση της Αφγανιστάν και η πατριωτική κατακρηνηγή...

Το Αφγανιστάν κληρονομήσει την εξουσία...

Το Αφγανιστάν κληρονομήσει την εξουσία...

Η ΠΡΩΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΩΝ

Συνεχίζονται με ρυθμό που αυξάνει συνέχεια οι ταραχές στη περιοχή της Γάζας και της δυτικής όχθης του Ιορδάνη.

Η έντονη καταπίεση δεκάδων χρόνων στο Αραβικό πληθυσμό της περιοχής είναι η βασική αιτία αυτής της εξέγερσης.

Όπως αναφέρουν αυτόπτες μάρτυρες εκεί που όλα φαίνονται ήρεμα και ήσυχια...

Όλες αυτές οι εξεγέρσεις αντιμετωπίζονται από τους Ισραηλινούς με τα πιο βίαια μέτρα.

εκπληκτική και πρωτοφανής η συμμετοχή της νεολαίας. Η νέα γενιά που γεννήθηκε και μεγάλωσε μέσα στην κατοχή της πατρίδας...

κρήνη του αραβικού πληθυσμού στις κατοχόμενες από το Ισραήλ περιοχές.

Όλη αυτή η εξέγερση είναι αθόρημη και καμιά οργάνωση (από τις παλαιστινιακές) μέχρι τώρα δεν την ελέγχει.

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ ΟΚΜΛΕ

ΣΥΝΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ 3

το Βαλκάνια και τα υπόλοιπα στέμματα του γ' αιτα είναι μια σκεπή για να παραπλανητικό προπαγάνδα...

βιενναμέζων με βιενναμέζους και ακόμα χειρότερα για τις σχέσεις του με τα ανδρείκελα των Βιενναμέζων...

Αυτή είναι η όλη και μεγαλύτερη ιδεολογική - πολιτική προσηγορία Αλβανίας - Ρωσίας...

Στην απόφαση άλλων της Νέας Ανατολής...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ... ΚΩΣΤΑΣ ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ... 5241058